

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

לפני כבוד השופטת מוריה צ'רקה

תובע

ארז אומן
ע"י ב"כ עוה"ד עדי בן חור

נגד

נתבעים

1. התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר)
2. גיא זומר
ע"י ב"כ עוה"ד יהונתן קלינגר
מהקליניקה למניעת תביעות השתקה

3. הנהלת בתי המשפט - המחלקה המשפטית
ע"י ב"כ עוה"ד לירן בן עמי
מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

פסק דין

1 האם מותר לפרסם פסקי דין ומסמכים מתוך תיקים המתנהלים בבתי המשפט, למרות שהפרסום
2 פוגע בפרטיות? בשאלה זו יעסוק פסק הדין שלהלן.

רקע עובדתי

4 1. בשנים 2009 – 2022 ניהל התובע בבתי הדין לעבודה מספר תביעות כספיות נגד מעבידים
5 שונים ומספר ערעורים על החלטות וועדות רפואיות של המוסד לביטוח לאומי.

6 2. הנתבעת 1 (להלן: "הנתבעת"), שהיא עמותה, ניהלה בכל השנים הרלוונטיות אתר אינטרנט
7 המכונה "תולעת המשפט", שאפשר (בין היתר) קבלת מידע אודות אנשים שניהלו תיקים
8 בבתי המשפט, בין כתובעים, בין כנתבעים ובין כעורכי דינם. הנתבע 2 הוא חבר וועד
9 בעמותה וממייסדיה (להלן: "הנתבע").

10 3. הפרסום באתר "תולעת המשפט" היה מאורגן כך ששמו של אדם התפרסם בראש העמוד,
11 ותחתיו רשימת מספרי ההליכים בהם הוא מעורב, ושמות הצדדים (או חלק מהם). בחלק
12 מהמקרים, הפרסום כלל קישורית, אשר לחיצה עליה הובילה את הגולש לפסק דין או
13 החלטה שניתנה בהליך.

14 4. את המידע שפרסמה הנתבעת היא כרתה באמצעות תוכנה ייעודית מתוך הנתונים באתר
15 האינטרנט "נט המשפט", אותו מנהלת הנתבעת 3 (להלן: "הנהלת בתי המשפט"). בנוסף,
16 פרסמה הנתבעת באתר "תולעת המשפט" גם פסקי דין ומסמכים ששלחו אליה אנשים
17 פרטיים.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

1. 5. אין חולק על כך, שבאתר שניהלה הנתבעת פורסם גם מידע אודות ההליכים שניהל התובע.
2. לטענת התובע, פרסום זה פגע בפרטיותו, משום שהוא כלל מידע רפואי אודותיו, כמו גם
3. את מספר תעודת הזהות שלו ואת דוגמת חתימתו. בגין כך הוגשה התביעה שבפניי.

עיקרי טענות הצדדים

- 4.
5. 6. התובע טוען שפרסומי הנתבעות אודותיו, ובפרט פרסום שמו, בצירוף עם מספר תעודת הזהות שלו, דוגמת חתימתו ופרטים אודות מצבו הבריאותי, פגעו בפרטיותו, ועל כך תובע התובע פיצוי כספי.
7. 7. תביעת התובע מבוססת על הזכות לפרטיות המעוגנת בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן ולשם קיצור: "חוק הגנת הפרטיות"). בחוק זה הוגדרה הפגיעה בפרטיות, בין היתר, כפרסום מידע אודות אדם:
8. "פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד." (ס' 2(11) לחוק)
9. ס' 4 בחוק קובע שבפגיעה בפרטיות עולה כדי עוולה אזרחית.
10. 8. לטענת התובע, התנהלות הנתבעת, ובפרט סירובה השיטתי להסיר את הפרסומים הפוגעים אלא אם יומצא לה צו איסור פרסום, מצביעה על חוסר תום לב וכוונה לפגוע בפרטיותו.
11. 9. התובע מוסיף וטוען שאופן ניהול אתר נט-המשפט על ידי הנהלת בתי המשפט אפשר גם לנתבעת לפגוע בפרטיותו.
12. 10. בנוסף, טוען תובע שהנתבעים התרשלו בניהול אתר "נט-המשפט" ואתר "תולעת המשפט", משום שהם צפו ו/או יכולים היו לצפות את הפגיעה בפרטיותו.
13. 11. הנתבעים כולם טוענים בראש ובראשונה בשמו של עקרון פומביות הדיון שנקבע בסימן ו' לחוק בתי המשפט, התשמ"ד-1984 (להלן ולשם קיצור: "חוק בתי המשפט"). עקרון זה נקבע בכלל הקבוע בס' 68(א) לחוק בתי המשפט לפיו "בית משפט ידון בפומבי".
14. 12. לטענת הנתבעים, נוכח חשיבות פומביות הדיון, רק בית המשפט מוסמך לאסור פרסום הליכים משפטיים, ועל כן, בלא צו איסור פרסום שניתן על ידי בית המשפט, ממילא גובר עקרון פומביות הדיון על הזכות לפרטיות.
- 15.
16. 13. הנתבעים מבססים טענותיהם על ההגנות הקבועות בס' 18 לחוק הגנת הפרטיות, המחיל על הפגיעה הפרטיות את ההגנות הקבועות בס' 13(5) ו-13(7) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן ולשם קיצור: "חוק איסור לשון הרע").
- 17.
18. 14. הנה כי כן, כל אחד מהצדדים בא בשם עקרון רם מעלה וזכות שחשיבותה אינה מוטלת בספק, הזכות לפרטיות מחד, ופומביות הדיון (או הזכות לחופש הביטוי וחופש המידע)
19. 30.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

מאידך. המלאכה שבפניי היא מלאכת האיזון בין שני עקרונות יסוד אלה, כפי שיפורט להלן.

דין והכרעה

15. כיוון שהמחלוקת היא משפטית בעיקרה, נפתח בדיון במסגרת המשפטית. לאחר מכן יובא תיאור אתרי האינטרנט שהפעילו הנתבעות ויחסי הגומלין ביניהם, נמשיך בתיאור מדוקדק של הפרסומים בגינם הוגשה התביעה, ונסיים ביישום ההלכה על המקרה שבפניי.

פומביות הדין, הזכות לפרטיות והאיזון ביניהם – סקירה כללית

16. חשיבותה של הזכות לפרטיות נעלה מכל ספק. זכות זו מעוגנת בס' 7(א) לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו:

"כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו."

זכות זו מצויה בליבת אופיה הדמוקרטי של מדינת ישראל:

"בית משפט זה עמד בפסיקתו על כך שהזכות לפרטיות היא "מהחשובה שבזכויות האדם"... וכי היא "אחת מהחירויות המעצבות את אופיו של המשטר בישראל כמשטר דמוקרטי"... (דנ"פ 1062/21 יונתן אוריך נ' מדינת ישראל (11.1.22))

וכן ר' ב בג"ץ 6732/20 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' הכנסת (1.3.21):

"הזכות לפרטיות היא זכות יסוד המהווה ביטוי לכבוד האדם; והיא נגזרת מהאוטונומיה של אדם על חייו ומיכולת המימוש עצמי שלו... כשם שאדם זכאי לכתוב את סיפור חייו, כך זכותו להכתיב אלו היבטים בחייו יהיו חשופים ואלו יהיו שמורים עימו. במובן זה, הזכות לפרטיות "מותחת את הקו בין הפרט לבין הכלל, בין 'האני' לבין החברה. היא משרטטת מתחם אשר בו מניחים את הפרט לנפשו, לפיתוח 'האני' שלו, בלא מעורבות של הזולת"... הזכות לפרטיות ולצנעת הפרט זכתה למעמד חוקתי בחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו (סעיף 7 לחוק היסוד); ועוד קודם לכן עוגנה במפורש בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981. ויודגש כי הזכות לפרטיות איננה אך ביטוי לכבוד האדם, ומקובל לראותה גם כאחת מן הזכויות המעצבות את אופיו של המשטר בישראל...; קיומה הכרחי לקיומו של משטר דמוקרטי תקין, להבטחת יחסי אמון בין אנשים ולשם חי קהילה נאותים..."

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

17. גם עקרון פומביות הדיון נקבע בחוק יסוד. כך, בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה:
 - 1 "בית משפט ידון בפומבי, זולת אם נקבע אחרת בחוק או אם בית המשפט הורה
 - 2 אחרת לפי חוק."
 - 3
18. בנוסף, וכאמור לעיל, עקרון זה מעוגן בס' 68 לחוק בתי המשפט. אלא שבד בבד עם קביעת
 - 4 העקרון, חוק בתי המשפט קובע רשימה של חריגים לכלל האמור. כך נקבעה בס' 68(ב) לחוק
 - 5 רשימה של מקרים בהם רשאי בית המשפט לדון בעניין מסוים בדלתיים סגורות, "אם ראה
 - 6 צורך בכך". יודגש, כי פגיעה בפרטיות לכשעצמה אינה מופיעה ברשימה כעילה לקיום דיון
 - 7 בדלתיים סגורות, שכן אם תאמר כן, לעולם כל דיון (כמעט) יצדיק איסור פרסום, ובכך
 - 8 ירוקן מתוכן הכלל הקובע פומביות הדיון. שהרי במסגרת הדיונים בבית המשפט נחשפים
 - 9 פרטים רבים אודות הצדדים להליך והתנהגותם ברשות היחיד, במערכות היחסים ביניהם.
 - 10
19. לפיכך, פגיעה בפרטיות תצדיק קביעה של דיון בדלתיים סגורות רק במקרים מיוחדים,
 - 11 למשל אם מדובר ב"הגנה על עניינו של קטין או חסר ישע כהגדרתו בסעיף 368 לחוק
 - 12 העונשין, התשל"ז-1977 וכן אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית,
 - 13 כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית),
 - 14 התשס"ו-2005" (ס"ק ב(4)), הגנה על ענינו של מתלונן או נאשם בעבירות שונות (ס"ק ב(5)),
 - 15 (9) ו-(11) – (13)), הגנה על עדים (ס"ק ב(7) ו-(10) והגנה על סוד מסחרי (ס"ק ב(8)). חריגים
 - 16 נוספים נקבע בס"ק (ה) לעניין הדיונים בבית המשפט לענייני משפחה ובית המשפט לנוער.
 - 17 למרות אורכה של רשימת החריגים לכלל, כאמור, הכלל הוא של פומביות הדיון.
 - 18
20. על חשיבותו ותכליותיו של עקרון פומביות הדיון עמד בית המשפט העליון בע"א 4244/12
 - 19 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' תת-ניצב אפרים ברכה (31.12.12):
 - 20
- "עיקרון פומביות הדיון זכה בשיטתנו המשפטית למעמד חוקתי-על-חוקי ונקבע
 - 21 כי הוא מהווה מרכיב-יסוד במשטר הדמוקרטי שלנו, התורם לתקינותו של ההליך
 - 22 המשפטי, לביצור אמון הציבור בבתי המשפט ולמימוש חופש הביטוי..."
 - 23
21. בית המשפט העליון הצביע על מספר טעמים בגינם הוענק לפומביות הדיון מעמד חוקתי:
 - 24 "עקרון פומביות הדיון – המעוגן בסעיף 3 לחוק-יסוד: השפיטה ובסעיף 68 לחוק
 - 25 בתי המשפט – הוא "אחד העקרונות החוקתיים המרכזיים שביסוד שיטת המשפט
 - 26 שלנו" ... ביסודו, מבוסס העיקרון על שלושה רציונאלים הקשורים זה בזה. האחד,
 - 27 ההכרה בחשיבותה של זכות הציבור לדעת, זכות אשר תורמת לעיצוב דעותיו
 - 28 והשקפותיו של הפרט בחברה דמוקרטית; השני, הערובה לאיכות ההחלטה
 - 29 הניתנת בסיום ההליך, בעיקר בשל היותו של ההליך חשוף לעיני הציבור; השלישי,
 - 30 הידוק אמון הציבור במערכת המשפט על-ידי שקיפותו של הליך עשיית הצדק."
 - 31

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

(רע"א 482/13 אליהו חברה לביטוח בע"מ נ' פלונית (23.4.13), להלן: "עניין פלונית")

22. בית המשפט התייחס מפורשות לחשיבות פרסום זהות הצדדים להליך כחלק מפומביות הדיון:

"ראוי להזכיר כי עקרון פומביות הדיון משמעו גם חשיפה וגילוי של שמות הצדדים המתדיינים. גילוי השמות מוסיף כלי משמעותי לארגז הכלים העומד לרשות הציבור לצורך פיקוח ובקרה על ההליכים השיפוטיים. כך יכול הציבור לעמוד על הקשרים שבין בעלי הדין לבין השופט היושב בהליך או עורכי הדין המייצגים, ואף להעלות – בהתאם לצורך – טענות בדבר ניגודי עניינים ביניהם... זאת ועוד, לחשיפת שמות הצדדים ערכים נוספים. כך, הגילוי עשוי להזהיר את הציבור מלהתקשר עם אדם מסוים, כיוון שנמצא כי פשע או עוול, או שהפר חוזה; כך מזווית אחרת, גילוי השמות מאפשר התחקות "רחבה יותר" – למשל אקדמית – אחר התנהגות בית המשפט כלפי בעלי הדין השונים לאורך הזמן. לחשיפת השמות עשויה להיות חשיבות גם במובן המשפטי ה"צר", כמו לעניין האפשרות להעלות טענות השתק למיניהן, שכן היא מאפשרת להתחקות אחר טענות עבר שהעלו בעלי-הדין. לבסוף, יש בגילוי השמות גם כדי להכווין את התנהגות המתדיינים בהליך, שהרי הגילוי מתמרץ את בעלי הדין להתנהג באופן הולם מתוך ידיעתם כי זהותם תפורסם [לפסיקה העוסקת בפרסום שמות בעלי-הדין כחלק מעקרון פומביות הדיון, ראו: רע"א 482/13 אליהו חברה לביטוח בע"מ נ' רפאל, פסקה 11 (23.4.13); בג"ץ 7326/09 הלפרסון נ' שר הדתות, פסקה 2 (1.12.09); בג"ץ 5770/05 ויזל נ' מפכ"ל המשטרה (9.8.05); בש"פ 2484/05 פרי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (18.7.05); בג"ץ 6005/93 עליאש נ' השופט שמואל צור, פ"ד מט' (1) 159, 170 (1995); ע"פ 334/81 הגינזר נ' מדינת ישראל, פ"ד לו' (1) 827, 832 (1982); וראו גם בהחלטת הרשמת ל' בנמלך בהליך מס מהעת האחרונה: ע"א 8616/15 רביבי נ' פקיד שומה כפר סבא, פסקה 1 (3.5.16)... ובכן, הכלל הוא שיש לפרסם את פסקי הדין לרבות שמותיהם של בעלי הדין, גם כאשר ההליך בערכאה הדיונית התנהל בדלתיים סגורות. סטייה מן הכלל – אף אם מדובר בסטייה חלקית בלבד – תתאפשר רק בשעה ש"התכלית שלשמה מסגרו הדלתיים עומדת בעינה"... וכאשר הפרטים שנחשפו בהליך אכן מתבררים בדיעבד כפרטים שפרסומם יחטא למטרת סגירת הדלתיים." (רע"א 382/16 ורדה רות יהל נ' פקיד שומה תל אביב 4 (13.7.16))

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

האיזון בין הזכות לפרטיות לבין פומביות הדיון בבקשות לצווי איסור פרסום

23. הנה כי כן, שני עקרונות יסוד של המשטר הדמוקרטי עומדים על כפות המאזניים ומתחרים זה בזה, וקווים מנחים לאיזון בין עקרונות יסוד אלו נקבעו זה מכבר בפסיקת בית המשפט העליון. כך בעניין פלונית שנזכר לעיל, נדרש בית המשפט העליון לשאלת פרסום שמו ופרטיו של התובע, עורך-דין במקצועו, במסגרת תביעת פיצויים שהגיש בשל תאונת דרכים בה נגרם לו נזקי גוף. בפסק הדין נקבעו הכללים לפיהם ידון בית המשפט בבקשת איסור פרסום:

"הסוגיה שמעוררת בקשת רשות הערעור דנא היא שאלת האיזון הראוי, במקרה הקונקרטי, בין עקרון פומביות הדיון לבין הזכות לפרטיות... במתח שבין שני אינטרסים אלה – עקרון פומביות הדיון מזה והזכות לפרטיות מזה – נקבעה נקודת האיזון העקרונית על-ידי המחוקק בסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט... וכך קובע הסעיף:

"בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחד מהם או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות שכלית או של אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, של אחד מהם."

הנה כי כן, על פי נקודת האיזון העקרונית שנקבעה על-ידי המחוקק, עקרון פומביות הדיון נסוג מפני הזכות לפרטיות רק מקום בו הפגיעה בזכות זו היא חמורה... אמת המידה המרכזית לבחינת עוצמת הפגיעה בזכות לפרטיות היא אופיו של המידע שאת פרסומו מבקש אחד הצדדים להגביל. כך, ככל שמידע זה מתייחס לעניינים המשותפים לליבת הזכות לפרטיות, תגבר נטייתו של בית המשפט להכיר בפגיעה כחמורה.

ואולם, גם לאחר שהגיע בית המשפט למסקנה כי הפגיעה הפוטנציאלית בפרטיות היא חמורה, מלאכתו טרם הסתיימה. עליו להמשיך ולבחון, האם בנסיבות המקרה יש מקום להפעיל את הסמכות הנתונה לו לאסור פרסום, נוכח האיזון בין השיקולים השונים הצריכים לעניין. כך, לצד שיעור הפגיעה בזכות לפרטיות, יש לבחון את מידת הפגיעה בעקרון פומביות הדיון.

נקודת המוצא היא שעקרון פומביות הדיון נפגע כל אימת שפרסומו של ההליך השיפוטי מוגבל. זאת, משום שהצידוקים לעיקרון הם מוסדיים בעיקרם, והם אינם מבוססים רק על העניין הציבורי שבדיון הספציפי... עם זאת, עוצמת הפגיעה בעיקרון עשויה להשתנות ממקרה למקרה. כך למשל, אין עצמתה של הפגיעה הנובעת מאיסור פרסום גורף על ההליך הנדון בבית המשפט כעצמתה של הפגיעה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

הנובעת מאיסור פרסום חלקי הנוגע אך לזהותם של בעלי הדין (ככל שאין עניין
ציבורי מיוחד בזהותם). ניתן אפוא למנות פרמטרים שונים לבחינת מידת הפגיעה
בעיקרון פומביות הדיון. בין אלה, ניתן להצביע על היקף איסור הפרסום, משך
האיסור, השלב שבו נמצא ההליך השיפוטי..., מידת העניין הציבורי שבהליך
הספציפי ובהותם של בעלי הדין, קיומם של אמצעים אחרים, פוגעניים פחות,
בידי בית המשפט המאפשרים לו למנוע את הפגיעה בפרטיות...
כידוע, מידע אודות מצבו הבריאותי של אדם הוא היבט מובהק ומרכזי של צמעת
חיי... מידע שכזה מצוי בליבת הזכות לפרטיות, וגילוי ללא הסכמת בעל המידע,
מהווה פגיעה חמורה בפרטיותו...
לדידי, עצמת הפגיעה בעקרון פומביות הדיון במקרה דנא, אם ייאסר פרסום שמו
ופרטיו של המשיב, אינה מן החמורות. נקודת המוצא לבחינת עצמת הפגיעה
בעיקרון בענייננו היא, שההגבלה המתבקשת נוגעת אך לשמו של בעל הדין שפרטיו
הרפואיים נחשפים, ולא לקיומו של ההליך כולו ולכל יתר הנתונים המובאים
בגדרו. הגבלה זו ממזערת, על פני הדברים, את עצמת הפגיעה בעיקרון, שכן היא
מותירה את ההליך המשפטי גופו, על כל פרטיו למעט שם בעל הדין, לבחינתו של
הציבור, חרף הטלת החיסיון על שמו של בעל הדין. אכן, אין להתעלם מכך שגם
לפרסום שמות בעלי הדין יכולה להיות חשיבות נוכח עקרון פומביות הדיון. כך
אם קיים עניין ציבורי של ממש בפרסום זהותם של בעלי הדין, וכך אף אם אין
בנמצא עניין ציבורי כאמור, שהרי עדיין קיים השיקול המוסדי בדבר מראית פני
צדק והשוויון בפני החוק, המוגשם באמצעות פרסום זהותם של בעלי הדין...
אני ער לכך כי עמדתי עשויה להביא לכך שלכאורה ככלל יהיה מקום לאסור
פרסום שמות תובעים בתביעות לפיצויים בגין נזקי גוף לסוגיהן, אם הדבר יתבקש
על ידי בעל הדין. איני סבור שתוצאה זו אינה ראויה ביסודה, מה גם שבמקרה
קונקרטי רשאי בית המשפט להגיע למסקנה שונה, כאשר האינטרס שבפומביות
הדיון יגבר על הזכות לפרטיות נוכח הנסיבות המיוחדות של המקרה. בשל ההכרה
בזכות לפרטיות בכל הנוגע למצבו הרפואי של האדם, אין להלוס מדוע ייגרע חלקו
של מי שנאלץ לפנות לערכאות ולחשוף שם את מצבו הרפואי לצורך התדיינות
משפטית, לעומת מי שאינו נזקק לערכאות, הסובל אף הוא מבעיה רפואית
כלשהי, גם אם יש בה כדי להשליך על תפקודו וגם אם הוא ממלא תפקיד שיש לו
השפעה ברורה על אחרים (נהג רכב ציבורי, רופא, מורה, שופט וכו')."

למסקנה דומה הגיע בית המשפט העליון בע"א 438/14 פלוני נ' המאגר הישראלי לביטוח
רכב (הפול) (6.2.14):

"אכן, קשה למוד במשורה ובמאזניים עדינות את חומרתה של פגיעה לפי סעיף
70(ד) לחוק בית המשפט, המרשה – כאמור – לבית המשפט לאסור על פרסום, בין

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

השאר, "לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות..." של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו נזכר בדיון. לעניין הפגיעה החמורה, ישנם תחומים המצויים באינטימיות של כל אדם, ומרבית בני אנוש – אין צורך בסטטיסטיקות כדי להידרש לעניין שבנסיון החיים היומיומי – נפגעים מאוד מכיבוס כביסתם האישית והאינטימית בפומבי, גם אם ישנם חריגים מעטים; לדילמות ראו חוות דעתי ברע"א 8019/06 ידיעות אחרונות נ' לוין (2009) שהזכיר השופט זילברטל. הדברים נוגעים הן למצב בריאותם של הנוגעים בדבר והן ליחסיהם בתוך משפחתם... לטעמי ניתן איפוא, ואף ראוי, לפרש את הדיבור "פגיעה חמורה" באופן המביא בחשבון את כל האמור מעלה, ועל כן באורח הנוטה לעבר כיבוד הפרטיות. בפרסום הפרשה עצמה בלא השם המלא, כפלוני (רצוי) או בראשי תיבות, די ככלל להבטיח את זכויות הציבור לדעת ואת הפומביות."

24. בעקבות פסקי דין אלו פורסמה ביום 23.6.14 הצעת חוק בתי המשפט (תיקון מס' 76) (איסור פרסום פרטים מזהים בהליך שבו נחשף מידע רפואי), התשע"ד-2014 ה"ח הכנסת 554, אשר במסגרתה הוצע להוסיף לחוק בתי המשפט את ס"ק 1א, אשר זו לשונו:

"לא יפרסם אדם שם או מספר זהות של בעל דין התובע פיצויים בשל נזקי גוף, למעט פיצויים בשל עוגמת נפש, אלא אם כן ניתנה הסכמתו של אותו בעל דין לפני הפרסום או ברשות בית המשפט."

25. בדברי ההסבר להצעת החוק פורט האיזון המוצע בו:

"הצעת החוק נועדה לקבוע כללים בדבר פרסום פרטים מזהים על צדדים להליכים משפטיים שמידע רפואי עליהם נחשף במסגרת ההליך. מכיוון שבתובענות לפיצויים בשל נזקי גוף נחשף, על פי רוב, מידע רפואי רגיש שיש בו משום פגיעה חמורה בפרטיותו של בעל הדין שהמידע נוגע אליו, מוצע לקבוע כי ככלל, בתובענות כאלה יהיה אסור לפרסם את השם או את מספר הזהות של בעל דין, אלא אם כן הוא נתן את הסכמתו לכך או בית המשפט התיר את הפרסום. בעת הכנת הצעת החוק לקריאה השנייה ולקריאה השלישית תדון ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת בשאלה כיצד ניתן להבטיח כי איסור הפרסום יחול רק לגבי אותו בעל דין שהמידע הרפואי עליו צפוי להיחשף. מנגד, מוצע לקבוע כי בכל יתר ההליכים המשפטיים, ובכלל זה תובענות אזרחיות שאינן תביעות לפיצויים בשל נזקי גוף, הליכים פליליים, עניינים הנידונים בפני בית משפט לעניינים מינהליים ועתירות המוגשות לבית המשפט הגבוה לצדק, ככלל, יהיה מותר לפרסם פרטים על בעלי הדין, אך בעל דין שמידע רפואי עליו נחשף בהליך יהיה רשאי לבקש מבית המשפט לאסור פרסום פרטים מזהים שלו."

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

26. במאמר מוסגר אציין כי הצעת החוק כללה הצעה להוספת סעיף קטן נוסף, אשר זו לשונו:

"בלי לגרוע מהוראות סעיפים קטנים (ד) ו-(ה), בית משפט רשאי, בכל הליך המתנהל בפניו שבו נחשף מידע רפואי על אדם, לאסור פרסום פרטים מזהים של אותו אדם"; בסעיף קטן זה, "מידע רפואי" – כהגדרתו בחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996."

אולם סעיף זה לא נכלל בתיקון לחוק.

27. מכל מקום, כפי שניתן לראות הן בנוסח החוק שהתקבל והן בדברי ההסבר להצעת החוק, אין בו התייחסות להליכים בפני בית הדין לעבודה, וחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969 (להלן: "חוק בית הדין לעבודה") לא תוקן במקביל. ואכן, נקבע כי תיקון זה לא חל על פסקי דין הניתנים בערעורים על קביעות הוועדות הרפואיות של המוסד לביטוח לאומי:

"אשר לסעיף 70(ג) לחוק בתי המשפט. סעיף זה, המצוטט בסעיף 3 לעיל, עניינו תביעה ל"פיצויים בשל נזקי גוף". לתיבה "פיצויים בשל נזקי גוף" אין הגדרה בחוק בתי המשפט עצמו וגם לא בחוק הפרשנות, התשמ"א – 1981, או בפקודת הפרשנות (נוסח חדש). במצב דברים זה, "וכל עוד אין הצדקה שלא לעשות כן, יש לפרש את המילה חסרת ההגדרה על פי מובנה הטבעי, הרגיל והיום-יומי..." עמדתנו היא כי המילים "פיצויים בשל נזקי גוף" במובן הרגיל והטבעי, ובמיוחד בהקשר המשפטי הרווח, אינן מביאות לגדרן תביעות לגמלה המוגשות נגד המוסד לביטוח לאומי...

בהינתן זאת, וודאי כשמוסיפים לכך את ההלכה המורה כי את החריגים לעקרון פומביות הדיון יש לפרש בצמצום, המסקנה המתבקשת היא כי סעיף 70(ג) לחוק בתי המשפט אינו חל על תביעות נגד המוסד לביטוח לאומי דוגמת העניין שלפנינו. ("עב"ל (עבודה ארצי) 64316-12-18 אבישג ברנד - המוסד לביטוח לאומי (18.6.19))

לפיכך, סירב בית הדין הארצי לעבודה לאסור פרסום שמה של המערערת במקרה שם.

בדומה, בעב"ל (ארצי) 58944-09-20 המוסד לביטוח לאומי נ' פלונית (24.5.21) נקבע כי

"הטעם להיעתרות לבקשת המשיבה מצוי בהוראת סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט (החל בבתי הדין לעבודה מכוח סעיף 39 לחוק בית הדין לעבודה). סעיף זה מאפשר לבית הדין לאסור "כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחד מהם, לשם מניעת פגיעה בפרטיות של אדם בשל חשיפת מידע רפואי עליו..." (הדגשה הוספה - א.א.). סעיף זה מאפשר איסור פרסום לשם מניעת פגיעה בפרטיות כתוצאה מחשיפה של מידע

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

- 1 רפואי. אין בסעיף זה (או בסעיף אחר בחוק בתי המשפט) סמכות לאסור פרסום
2 במטרה, כשלעצמה, למנוע פגיעה בשם הטוב או בפרנסה או בסיכוי למצוא
3 עבודה... כמו כן, בפסיקת בית דין זה נקבע כי סעיף 70(ג1) לחוק בתי המשפט,
4 שעליו נשענת המשיבה, אינו חל על הליכים מסוג ההליך דנ"...
- 5 28. לסיכום, כאשר דנו בתי המשפט בבקשות לאיסור פרסום שמם של בעלי דין מחשש לפגיעה
6 בפרטיותם עקב חשיפת מידע רפואי, נקבע הכלל שבתביעות אזרחיות בגין נזק גוף ייאסר
7 פרסום שמות התובעים. עם זאת, לא נקבע כלל דומה בנוגע לערעורים על החלטות הוועדות
8 רפואיות של המוסד לביטוח לאומי.
- 9 תביעה אזרחית בגין פגיעה בפרטיות
- 10 29. שאלת האיזון בין הפגיעה בפרטיות אל מול פומביות הדיון עשויה לבוא אל פתחו של בית
11 המשפט בשתי נקודות בציר הזמן, הראשונה – לפני הפרסום, במסגרת בקשת צו איסור
12 פרסום, והשנייה – לאחר שכבר בוצע הפרסום, במסגרת תביעה כספית. הדיון הכללי שלעיל
13 עסק בבחינה צופה פני עתיד של שאלת אסור פרסום פרטי בעל דין, ופסקי הדין שהובאו
14 לעיל מנחים את בתי המשפט כיצד לאזן בין הזכות לפרטיות לבין פומביות הדיון בבואם
15 לדון בבקשות לאיסור פרסום. ההלכה שנקבעה בהם אינה עוסקת בבחינה בדיעבד של
16 פרסום פסקי הדין מקום בו לא ניתן צו איסור פרסום.
- 17 30. התביעה הכספית יכולה להיות מושתתת על הוראות חוק הגנת הפרטיות, אשר ס' 4 בו קובע
18 את זכות התביעה:
- 19 "פגיעה בפרטיות היא עוולה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש], יחולו
20 עליה בכפוף להוראות חוק זה."
- 21 במסגרת הדיון בתביעה אזרחית מכח חוק הגנת הפרטיות יש לבחון התקיימותם של
22 ההגנות הקבועות בס' 18 בו, אשר זו לשונו:
- 23 "במשפט פלילי, אזרחי או מינהלי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה טובה אם
24 נתקיימה אחת מאלה:
- 25 (1) הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי סעיף 13 לחוק
26 איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965;
- 27 (2) הנתבע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות
28 האלה..."
- 29 במילים אחרות, חוק הגנת הפרטיות יוצר שני סוגים של הגנות מפני תביעה אזרחית. סעיף
30 קטן (1) עוסק במקרים בהם הפרסום "מוגן", דהיינו מותר, על אף שיש בו פגיעה בפרטיות,
31 יהא המניע של המפרסם אשר יהא. סעיף קטן (2) קובע הגנות מפני תביעה אזרחית כאשר
32 הפרסום אסור, ומתנה אותן בתום ליבו של המפרסם.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

31. בכך דומה חוק הגנת הפרטיות לחוק איסור לשון הרע אליו הוא מפנה, אשר ס' 13 בו קובע שורה של סוגי פרסומים מותרים, אף שיש בהם פגיעה בשמו הטוב של הנפגע, בעוד ס' 14 ו- 15 בו מעמידים הגנה למפרסם במקום בו הפרסום אסור, אם פעל בתום לב ובהתקיים נסיבות מיוחדות (כגון שהפרסום היה אמת והיה בו עניין ציבורי).
32. בין הפרסומים המותרים שמונה ס' 13 לחוק איסור לשון הרע נמנים גם הפרסומים שנעשים מכח עקרון פומביות הדיון. כך, ס' 13(5) לחוק איסור לשון הרע קובע שפרסום נכון והוגן של פסק דין אינו אסור:
- "פרסום על ידי שופט... שנעשה תוך כדי דיון בפניהם, או בהחלטתם, או פרסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דיון כאמור..."
- וס' 13(7) לחוק הנ"ל מרחיב את ההגנה:
- "דין וחשבון נכון והוגן על מה שנאמר או אירע כאמור בפסקאות (5) או (6) בישיבה פומבית, ובלבד שהפרסום לא נאסר לפי סעיף 21;"
33. הנה כי כן, המחוקק בחר להעניק חסינות מלאה למי שמפרסם דיווח נכון והוגן של הליכים משפטיים והחלטות שיפוטיות, גם במקום בו הם פוגעים בפרטיות (או בשמו הטוב) של אדם, ובלבד שהפרסום הראשוני נעשה על ידי השופט, או במסגרת ההליך השיפוטי, וההליך אינו מתנהל בדלתיים סגורות או תחת צו איסור פרסום. פרסומים אלו מותרים בלא קשר לתום ליבו או מניעיו האחרים של המפרסם.
34. בחינת הפגיעה בפרטיות שבפרסום נתונים מתוך הליכים משפטיים נעשתה אך לאחרונה ברת"ק (מחוזי מרכז) 48436-10-25 יוסף אונגרפלד נ' אורי קנר (23.11.25):
- "בפתיחת התביעה הקודמת הגיש המשיב כתב תביעה ובחר לפרט בו את פרטיו האישיים. ממילא בכך חשף אותם לצד השני ובאופן פוטנציאלי לכל מי שהיה יכול לעיין בתיק (מכוח תקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), התשס"ג-2003). המשיב לא ביקש איסור פרסום מכוח סעיף 21 לחוק איסור לשון הרע או מכוח סימן ו' לחוק בתי המשפט, התשמ"ד-1984. קרי כתב התביעה הוגש בישיבה פומבית.
- יסודה של הגנת סעיף 13(7) היא ב"דין וחשבון", קרי, נדרש שהפרסום הנבחן יהווה דיווח על פרסום מוגן קודם, במובן זה שהקורא הסביר יבין מהו מקור הפרסום... פרסום העתק צילומי של כותרת כתב התביעה, מתאר במדויק את האמור בו, אין בו לא תוספת, לא השמטה בכל הקשור לפרטי התובע, ואף לא הוצאה מהקשר הדברים.
- היסוד של "דין וחשבון הוגן" אינו עוסק במניעי המפרסם, אלא בשאלה אם יש בדרך הפרסום כדי להטעות או להציג באופן לא מאוזן ומגמתי את הנושא

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

המדווח, ובמקרה דנן את פרטיו האישיים של המשיב. משהמשיב לא ביטא בכל דרך באותה עת את הסתייגותו מפרסום פרטיו האישיים, שאותם הציג בהליך הפומבי, קשה לראות כיצד פרסום כותרת התביעה הוא בבחינת דין וחשבון לא הוגן על הגשתה. יתירה מכך, הפרסום לא לווה בקריאה להשתמש בפרטים האישיים, לא בחזרה נוספת עליהם ואף לא בשימוש באמצעים חזותיים או אחרים (ראו עניין בן חורין להלן), שיש בהם כדי להגביר את הפגיעה בפרטיות מעבר לדיווח עצמו, או להוציא את הפרטים האישיים מההקשר שבו פורסמו. תכליתה של הגנת הדיווח הנכון וההוגן, המאפשרת חזרה על פרסומים מוגנים, היא קידום עקרון העל של פומביות הדיון...

הובהר, שהפתרון מצוי בבקשת צו איסור פרסום מכוח סעיף 21, אשר "תכליתו העיקרית ... למנוע פרסום בעניינים 'בעלי אופי פרטי לחלוטין'." (שם פסקה 43 בחוות דעתו של השופט אור). המלומד אורי שנהר הציג את הקושי העולה מעצם פרסום "תכנים פוגעים במיוחד", אשר לא ניתן לתיקון בדרך של הצגת עמדה נגדית (שנהר, דיני לשון הרע לעיל, פסקה 16.10.14). אולם, הבהיר, ששלילת ההגנה מדיווחים אודות מה שאירע בישיבה פומבית תפגע בפומביות הדיון. לפיכך, יש יסוד לטענה, שתובע המבקש להגן על שמו הטוב או על ענייניו הפרטיים העולים בישיבה פומבית, יכול לפנות מראש בבקשה לאיסור פרסום, ואם לא עשה כן, או שבית משפט דחה את בקשתו, אין בידו להלין על מי שפרסם את הדברים (בר"ע (ת"א) 1376/02 יפת נ' ידיעות אחרונות בע"מ, עמ' 7 (26.3.06)).

35. התובע טוען בתביעתו לפיצוי גם מכח עוולת הרשלנות (ר' למשל ס' 76 ו-81 לכתב התביעה). שאלת היחס בין עוולת הרשלנות לבין העוולה שנקבעה בחוק הגנת הפרטיות טרם הוכרעה בפסיקת בית המשפט העליון, אף כי בבתי משפט השלום השונים נשמעה הדעה שניתן להגיש תביעה בגין פגיעה בפרטיות גם מכוחה של עוולת הרשלנות:

"בפסיקה הובעה העמדה כי העוולה הפרטיקולרית מכוח חוק הגנת הפרטיות אינה מוציאה את אפשרות התביעה על בסיס אותו מערך נסיבתי מכוח עוולת הרשלנות (ראו למשל ההחלטה המפורטת בת"א (שלום נצ') 22029-06-11 ח'לילה נ' לשכת עורכי הדין בישראל (3.9.15), בפסקאות 26-15 להחלטת כבוד השופט ע' גולומב; וכן דברי השופט י' עמית בשבתו בבית משפט השלום בת"א (שלום עכו) 2483/97 שאלתיאל נ' בנק מזרחי המאוחד בע"מ (4.10.99), שם חיווה דעתו כי ניתן להגיש תביעה ברשלנות גם במקרה של חפיפה מלאה בין העוולה של פגיעה בפרטיות לעוולת המסגרת של רשלנות. אך לעמדה שונה ראו הסקירה הנרחבת בת"א (שלום ראשל"צ) 8238-05-11 פלוני נ' פרטנר תקשורת בע"מ, (25.3.14) פסקאות 107-71 לפסק דינה של כבוד השופטת י' בלכר. " (ת"א (שלום י-ם) 16319-12-13 בני סלע נ' משטרת ישראל (נבו 2.3.2018), מפי כב' השופט ד' גדעוני).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

- 1 במקרה שבפניי, כמו במקרה שנידון בת"א 16319-12-13, הנתבעים לא טענו שלא ניתן
2 להגיש תביעה מכח עוולת הרשלנות בגין פגיעה בפרטיות, ועל כן גם אני אשאיר את השאלה
3 בצריך עיון.
- 4 36. בנוסף, גם שאלת היחס בין ההגנות הקבועות בס' 13 לחוק איסור לשון הרע לבין תביעה
5 מכח עוולת הרשלנות הותרו בצריך עיון:
- 6 "נכון אני גם להניח כעמדת המשיבים, אף שמבלי להכריע בדבר, שכאשר אותו
7 מעשה או אותו מחדל מצביע לכאורה גם על אמירת לשון הרע וגם על התנהלות
8 רשלנית, וכאשר אותו מעשה או מחדל מותר מכוח ההגנה המוחלטת לפי סעיף
9 13 לחוק – אפשר והדבר ישלול גם את התביעה מכוח דיני הרשלנות בגין אותו
10 מעשה או מחדל." (ע"א (מחוזי מרכז) 60755-06-13 שפרה חזן נ' נבון ויספלד ראי
11 חשבון (15.7.14), אשר אושר ברע"א 6270/14 מדינת ישראל - משרד הבריאות נ'
12 שפרה חזן (24.11.14))
- 13 37. מכל מקום, אין חולק שכאשר מוגשת תביעה בגין פגיעה בפרטיות מכח עוולת הרשלנות, על
14 התובע להוכיח את כל יסודות העוולה, והנזק בכלל זה, ולא ניתן לתבוע פיצוי ללא הוכחת
15 נזק בטענה להתרשלות (ר' למשל עניין ח'ליליה שהוזכר לעיל).
- 16 38. לבסוף, בטרם נפנה לעובדות המקרה שבפניי, אני מוצאת לנכון להפנות לפסק הדין בת"א
17 (שלום ת"א) 7945-09-19 פלונית נ' מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט ואח' (14.3.22).
18 עניינה של תביעת פלונית נ' הנהלת בתי המשפט ונבו הוצאה לאור בע"מ הוא בפרסום פסק
19 דין של בית המשפט לענייני משפחה שניתן בהליך גירושין בין התובעת לבין בן זוגה לשעבר.
20 מטבע הדברים, ההליך בבית המשפט לענייני משפחה נוהל בדלתיים סגורות. לאחר שניתן
21 פסק הדין, הורה בית המשפט לענייני משפחה על פרסום פסק הדין תוך השמטת פרטים
22 מזהים של הצדדים. ואכן, מפסק הדין הושמטו שמות הצדדים ופרטים מזהים נוספים,
23 והוא פורסם באתר "נט המשפט". העתק פסק הדין, ככתבו וכלשונו, הועבר גם למאגרים
24 המשפטיים ופורסם באתר "נבו". אלא שבפסק הדין של בית המשפט לענייני משפחה נזכר
25 מספרו של הליך נוסף שניהלו הצדדים שבפניו בבית המשפט המחוזי כנגד צד שלישי. כיוון
26 שההליך שבבית המשפט המחוזי לא היה חסוי, ניתן היה לעיין בשמות הצדדים לו, ובדרך
27 זו ללמוד על זהות הצדדים בהליך שנוהל בבית המשפט לענייני משפחה. התביעה שם הוגשה
28 נגד הנהלת בתי המשפט, שאפשרה את פרסום פסק הדין מבלי להשמיט את מס' ההליך
29 הנוסף, וכנגד נבו הוצאה לאור בע"מ, המפעילה את אתר "נבו", שפרסמה את פסק הדין.
- 30 39. בפסק הדין בגין הפרסום (מפי כב' השופט רונן אילן) נדחתה התביעה נגד הנהלת בתי
31 המשפט, ונקבע שלא ניתן להגיש תביעה נגדה עקב חסינות שיפוטית על אופן ניסוח פסק דין
32 שהותר לפרסום, והפרטים שכלולים בו. בנוסף, נקבע שנבו הוצאה לאור בע"מ פעלה בתום
33 לב כשפרסמה את פסק הדין כפי שנמסר לה מהנהלת בתי המשפט, ועל כן עומדת לה ההגנה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

1 הקבועה בס' 18 לחוק הגנת הפרטיות, וגם התביעה נגדה נדחתה. לא ברור מפסק הדין שם,
2 אם הנתבעות שם טענו שהפרסום של פסק הדין הוא פרסום מותר מכח ס' 13 לחוק איסור
3 לשון הרע.
40. לסיכום, כאשר הוגשו תביעות אזרחיות בגין פרסום בדיעבד של פסק דין או מסמכים מתוך
5 הליך משפטי, התביעות נדחו, אם משום שהפרסום מותר, ואם עקב החסינות השיפוטית
6 ותום הלב.
7 משהובררה המסגרת המשפטית, הגיעה העת לבחון את עובדות המקרה שבפניי.

8

9

מאגרי המידע שמנהלים הנתבעים

10 41. אתר "נט-המשפט"

11 על פי עדות העדה מטעם הנהלת בתי המשפט, הנהלת בתי המשפט מנהלת מערכת
12 ממוחשבת לניהול תיקים אלקטרוניים (מערכת "נט-המשפט") במסגרתה ניתן להעלות
13 מסמכים לתיקים המנוהלים בבתי המשפט השונים. המסמכים שהועלו לתיק יהיו פתוחים
14 לעיון הגורמים השיפוטיים, הדרג המנהלי (מזכירות, גזברות וכיוצ"ב), בעלי הדין ובאי
15 כוחם. בנוסף, רשאי הציבור לעיין בתיקים ובכל המסמכים המתויקים בהם לאחר הגשת
16 בקשה להיתר עיון (ר' ס' 5 לתצהיר).

17 42. כמו כן, בהתאם לעקרון פומביות הדיון, רשאי כל אחד לעיין בכל פסקי הדין וההחלטות
18 הניתנות בכל התיקים שאינם חסויים (ס' 4 לתצהיר). בנוסף, מאפשרת הנהלת בתי המשפט
19 למאגרים משפטיים לקבל גישה לכל מאגר פסקי הדין וההחלטות, אולם דבר זה נעשה
20 בכפוף לחתימה על כתב התחייבות שנוסח על ידי הנהלת בתי המשפט, במסגרתו מתחייב
21 המאגר המשפטי לפעול בהתאם להנחיות הנהלת בתי המשפט (ס' 6 לתצהיר). הנתבעת אינה
22 חתומה על כתב התחייבות כאמור (ס' 9 לתצהיר).

23 43. במסגרת החקירה הנגדית התברר שמעבר לפרסום פסקי הדין וההחלטות, באתר נט-
24 המשפט ישנו מידע נוסף שחשוף לכולי עלמא, ולא רק לגורמים שנמנו לעיל, כגון (בין היתר)
25 מועדי דיון, סוג התביעה ושמות הצדדים להליך, ללא מספרי תעודת זהות, כתובות ומספרי
26 טלפון ושמות באי כח הצדדים (עמ' 71 ש' 27-33, וכן עמ' 98 תמליל, ש' 20 – 34). חריג לכך
27 קיים בהליכים מסוג ככזה שבו שמות הצדדים אסורים בפרסום, למשל בתביעה בגין נזק
28 גוף, שאז השם יופיע כפלזמי (עמ' 100 ש' 5-9). כמו כן התברר שככלל, בערעורים על החלטות
29 וועדות רפואיות של המוסד לביטוח לאומי, שמות המערערים יהיו גלויים לכולי עלמא,
30 אלא אם ניתנה החלטה שיפוטית המורה על איסור פרסום (עמ' 99 ש' 37-38).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

44. לטענת התובע, הנהלת בתי המשפט העבירה למאגרי מידע מסחריים גם מסמכים לגביהם ניתן צו איסור פרסום. להוכחת הטענה מפנה התובע לדברי הנתבע בהליך משפטי אחר. טענה זו נטענה מעבר לצריך, שכן התובע אינו טוען שכך אירע בעניינו.
45. אתר "תולעת המשפט"
- הנתבע העיד בשמו ובשם הנתבעת אודות אופי האתר "תולעת המשפט", דרכי פעולתו ומטרותיו. כיוון שהנתבע היה ממייסדי הנתבעת וחבר בוועד המנהל שלה, וכיוון שהראה בקיאות רבה בדרכי עבודתה והפעלת האתר, אני סבורה שדי בעדות זו לצורך הבנת אופן פעולת האתר, ודוחה את טענת התובע לפיה נדרשת לצורך כך עדות מומחה.
46. על פי עדות הנתבע, ככל מאגר משפטי אחר, השימוש במאגר נעשה לצורך איתור הליכים משפטיים ופסקי דין. אולם דומה שבניגוד למאגרים משפטיים אחרים, עיקר מטרותו והיתרון היחסי שלו אינם באיתור הלכות משפטיות או אסמכתאות לטענות משפטיות, אלא באיתור אנשים. כך, על פי העדות, האתר מאפשר לאתר תובעים או נתבעים סדרתיים (ס' 3.9 לתצהיר), או לבחון מערכות יחסים בין עורכי דין, כפי שזו באה לידי ביטוי בבתי המשפט (ס' 3.10).
47. כאמור לעיל, הפרסום באתר "תולעת המשפט" היה מאורגן כך ששמו של אדם התפרסם בראש העמוד, ותחתיו רשימת מספרי ההליכים בהם הוא מעורב, ושמות הצדדים (או חלק מהם). בחלק מהמקרים, הפרסום כלל קישורית, אשר לחיצה עליה הובילה את הגולש לפסק הדין או ההחלטה שניתנה בהליך.
48. על פי עדות הנתבע, האתר "תולעת המשפט" ניזון משני מקורות מידע עיקריים. המקור הראשון (והעיקרי) הוא אתר נט-המשפט המופעל על ידי הנהלת בתי המשפט. אתר תולעת המשפט העתיק בצורה אוטומטית מתוך אתר נט-המשפט את כל המידע שלא הצריך הזדהות, ולא היה חסוי, מתוך התיקים שלא הוגדרו כחסויים, ונפתחו לפי שיטת המספור החדשה (ס' 3.5-3.7 לתצהיר). מידע זה כולל את מספרי התיקים, שמות הצדדים, החלטות ופסקי דין. המידע הועלה לאתר "תולעת המשפט" באופן אוטומטי, בלי שהנתבעת בדקה בעצמה אם יש מניעה לפרסמו. בנוסף, הנתבעת לא בדקה בדיעבד אם תיקים שפורסמו על ידה הפכו לתיקים חסויים לאחר מועד הפרסום, ולא פעלה להסיר מהאתר שבבעלותה מידע מתוך תיקים אלה (עמ' 82 לתמלול הדיון מיום 3.12.25, ש' 21-19).
49. כאשר תיק התנהל שלא בדלתיים סגורות וללא צו איסור פרסום, שמות הצדדים בכל הליך פורסמו באתר נט-המשפט בתיקיית "גורמים". במצב דברים זה, פורסם מספר ההליך באתר הנתבעת בעמוד המשוך לכל אחד מאותם גורמים. במקביל, בלחיצה על הקישורית של מספר ההליך, נפתח מסמך ההחלטה כפי שהוא מופיע באתר נט-המשפט. כלומר, אם בהחלטה מופיע מספר תעודת זהות ליד שמו של בעל דין, כך זה יוצג גם באתר "תולעת

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

- 1 המשפט". אם בהחלטה לא מפורטים שמות הצדדים, כך תוצג ההחלטה גם באתר הנתבעת,
2 אף שהמסמך מקושר לעמוד בו מפורטים אותם שמות (עמ' 72 ש' 30 – עמ' 73 ש' 20).
- 3 50. מקור המידע השני של הנתבעת הוא מידע שאנשים שלחו לה, כגון כתבי טענות ותצהירים
4 (בין שהם היו מגישי המסמך, ובין שהמסמך נוצר על ידי הצד שכנגד), כמו גם החלטות
5 שיפוטיות שהיו בידם. גם כאן, הנתבעת לא בדקה האם יש מניעה משפטית לפרסום
6 המסמכים שהתקבלו אצלה מהציבור הרחב, אלא הסתמכה על הצהרת הגורמים שהעבירו
7 לידיה את המסמכים, שהמסמכים אינם אסורים בפרסום (עמ' 57 לתמליל הדיון מיום
8 3.12.25).
- 9 51. לטענת הנתבע, אנשים רבים ביקשו להסיר תכנים מהאתר, וככלל מדיניות הנתבעת היא
10 לסרב לכל הבקשות, אלא אם לבקשה צורף צו איסור פרסום (ס' 3.12). עם זאת, כאשר
11 נשלח אל הנתבע צו איסור פרסום, היא כיבדה את הצו ופעלה באופן מיידי להסרת
12 הפרסום. התובע מסכים שאכן, זו מדיניות הנתבעת, והיא מוכחת גם מהתכתובת שצירף
13 התובע לתצהירו (נספח 21 ונספח 31).

הפרסומים בגינם הוגשה התביעה

- 16 52. בנספח 3 לכתב התביעה צירף התובע צילום מתוך תוצאות החיפוש אחר שמו במנוע החיפוש
17 של "גוגל". מצילום זה עולה שהתוצאה הראשונה היא קישורית לאתר "תולעת המשפט",
18 ומייד אחריה מופיעות קישוריות לאתרים אחרים שפרסמו פסקי דין בהם היה התובע צד
19 להליך, כולל הליך שניהל התובע נגד המוסד לביטוח לאומי ושפורסם באתר שאינו תולעת
20 המשפט.
- 21 53. עמ' 28 לכתב התביעה הוא תדפיס של העמוד מתוך "תולעת המשפט", אשר על פי כותרתו
22 מפרט את "ההליכים בהם מופיע ארז אומן כשם של בעל/ת דין". אין בכותרת ציון של
23 מספר תעודת הזהות של התובע. על פי דף זה, התובע היה בעל דין ב- 11 הליכים, לגבי כל
24 אחד מהם צוין מספר ההליך ושמות הצדדים בקישורית. במאמר מוסגר אציין שבכל הנגע
25 להליך הראשון ברשימה, שמו של התובע לא מצוין כתובע או כנתבע, אולם על פי הכותרת,
26 בהליך זה היה יותר מתובע אחד ונתבע אחד.
- 27 54. למען הנוחות והבהירות, ובניגוד לסדר הדברים בכתב התביעה, להלן יובא פירוט
28 הפרסומים בגינם הוגשה התביעה על פי סדר כרונולוגי. כפי שניתן לראות, חלק מההליכים
29 בגינם הוגשה התביעה מופיעים בעמוד עליו מתנוסס שמו של התובע, וחלקם לא מצוינים
30 בו. בצד תיאור כל פרסום, ייכתב אם הוסר על ידי הנתבעת, מתי ומדוע.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

- 1 מסמכים מתוך תיק ב"ל 11270/09 55.
- 2 בס' 42 לכתב התביעה ובס' 150 לתצהיר התובע נטען כי ההליך נגע לתאונת דרכים שאירעה
3 לתובע במהלך עבודתו. עוד טען התובע כי לאתר "נט-המשפט" הועלו מסמכים רפואיים,
4 ציטוטים מחוות דעת בעניינו של התובע ופרוטוקולים של וועדות רפואיות. התובע לא צירף
5 לכתב התביעה ולא הגיש לראיה את המסמכים שפורסמו, על פי הטענה.
- 6 56. בס' 18 לכתב הגנתה הכחישה הנהלת בתי המשפט טענת התובע לפיה באתר נט-המשפט
7 ישנם מסמכים רפואיים, חוות דעת או פרוטוקולים של וועדות רפואיות. לטענתה, התיק
8 נפתח כתיק נייר וכשהועלה למערכת נט-המשפט לא נסרקו לתיק מסמכים. על פי הטענה,
9 בתיק ישנם רק החלטות ופסק דין, ובקשות שהוגשו לאחר שניתן פסק הדין.
- 10 57. לכתב התביעה ולתצהירו צירף התובע רק בקשה לצו איסור פרסום שהגיש לבית הדין
11 האזורי לעבודה בירושלים ביום 27.10.16. בבקשה זו נטען כי בתיק ישנם פרטים רפואיים
12 אישיים, ופרסומם במאגרי מידע משפטי פוגע בפרטיותו של התובע ומסב לו נזק. הבקשה
13 התקבלה, וביום 31.10.16 ניתן צו כמבוקש (נספח 7 לכתב התביעה).
- 14 58. הנתבעת הכחישה שפרסמה מסמכים מתוך תיק זה. ואכן, נספח 3 לכתב התביעה הוא
15 העמוד הנושא את שמו של התובע כבעל דין, והוא מפרט 11 הליכים בהם התובע היה בעל
16 דין. ההליך האמור אינו אחד מהם.
- 17 מסמכים מתוך ב"ל 10243/10 59.
- 18 לא ברור מה עניינו של תיק זה, מהם המסמכים שפורסמו מתוכו, אם בכלל, ומה הפגיעה
19 בפרטיות הכרוכה במסמכים אלו. כל שידוע מתוך כתב התביעה ותצהיר העדות הראשית
20 של התובע הוא, שביום 28.9.16 ביקש התובע צו איסור פרסום בתיק, וביום 2.10.16 ניתן
21 צו איסור פרסום (ס' 61-62 ונספח 17 לכתב התביעה, ס' 199-197 לתצהיר מיום 16.12.16).
- 22 60. הנהלת בתי המשפט לא הכחישה בכתב הגנתה שההליך נוהל בסטטוס "פתוח לציבור" וכי
23 כך נותר עד שניתן צו איסור פרסום בתיק.
- 24 61. הנתבעת הכחישה שפרסמה מסמכים מתוך תיק זה. גם כאן, מספר ההליך אינו מצוין
25 בעמוד הנושא את שמו של התובע בנספח 3 לכתב התביעה.
- 26 מסמכים מתוך ד"מ 9713-10-16 62.
- 27 הליך זה על פי שמו וכותרתו הוא תביעה בגין הפרת חוק הודעה לעובד ולמועמד לעבודה
28 (תנאי עבודה והליכי מיום וקבלה לעבודה), התשס"ב-2002. ההליך הסתיים בהסדר פישור
29 אשר פורסם בחלק הפומבי באתר נט-המשפט וכן באתר "תולעת המשפט". הסדר הפישור
30 הוא מסמך שנערך בכתב יד, על גבי טופס מודפס, והוא צורף כנספח 25 לתצהיר התובע

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

- 1 מיום 16.12.24. בהסדר הפישור לא צוין מספר תעודת הזהות של התובע, אולם חתימתו
2 מתנוססת עליו. לטענת התובע, בכך יש כדי לפגוע בפרטיותו.
- 3 63. לטענת הנהלת בתי המשפט, לא הוגשה בקשה לחסות את התיק או לנהלו בדלתיים סגורות.
4 על אף האמור, במענה לפניית התובע אל הנהלת בתי המשפט (מתאריכים 1.12.2020,
5 6.12.2020 ו-4.3.21) השיבה עו"ד יסמין גנדלמן מהלשכה המשפטית בהנהלת בתי המשפט
6 כי אכן לא היה מקום לפרסם את הסדר הפישור:
- 7 "בירור שנערך העלה כי המסמך נשוא פנייתך לא אמור היה להתפרסם באתר
8 הרשות השופטת. בעקבות פנייתך, המסמך אינו זמין לצפייה באתר הרשות
9 השופטת. אתר האינטרנט "תולעת המשפט" הנו אתר פרטי שאין לו קשר עם
10 הנהלת בתי המשפט וממילא ההלת בתי המשפט אינה נושאת באחריות לפועלו.
11 משכך, טענותיך ביחס לפרסומים באתר זה יש להפנות למפעיליו." (נספח 7
12 לתצהיר מטעם הנהלת בתי המשפט)
- 13 64. לטענת הנהלת בתי המשפט, בעקבות הפנייה ניתנה הנחיה לחטיבת המזכירות לוודא
14 תיוק של הסדרי פישור בתיקיה המתאימה, כך שיקבלו את הסיווג הנכון.
- 15 65. לתשובת עו"ד גנדלמן השיב התובע כי כיוון שהסדר הפישור פורסם בשל תקלה של הנהלת
16 בתי המשפט, עליה מוטלת האחריות לפנות למאגרי המידע הניזונים מהאתר שלה, ולדרוש
17 את הסרת הפרסום. לפיכך, פנה היועמ"ש להנהלת בתי המשפט הן למאגרי המשפט עימם
18 קשורה הנהלת בתי המשפט והן לנתבעת בבקשה להסיר את פרסום הסדר הפישור (ס' 15-
19 17 לתצהיר מטעם ההנהלה).
- 20 66. הפרסום הוסר, אף כי לא ברור מתי (ר' נספח 9 לתצהיר מטעם הנהלת בתי המשפט).
- 21 67. מסמכים מתוך סע"ש 7238-05-17
- 22 התובע לא צירף לכתב התביעה או לתצהירו את המסמכים שלטענתו פורסמו מתוך תיק
23 סע"ש 7238-05-17. עם זאת, טען התובע שבמסמכים שפורסמו מצוי גם מספר תעודת
24 הזהות שלו (ס' 65 לכתב התביעה). את שהחסיר התובע השלימה הנתבעת, ובנספח 2
25 לתצהירה מצורף פסק דין חלקי שניתן בתיק ביום 18.8.17. בכותרתו של פסק הדין מתנוסס
26 מספר תעודת הזהות של התובע מיד לאחר שמו.
- 27 68. לטענת הנהלת בתי המשפט, התיק נפתח בסטטוס "פתוח לציבור" ולא התבקש בו צו איסור
28 פרסום או להטיל חסיון על ההליך, וזאת עד לאחר שניתן פסק הדין. ביום 28.7.21 ניתנה
29 החלטת בית הדין לעבודה על גבי בקשת התובע לצו איסור פרסום:
- 30 "לא ברור כיצד פורסם מס' תעודת הזהות כאשר בפרוטוקול הדיון ובפסק הדין
31 לא נרשם (ובמכוון) מספר תעודת הזהות. מכל מקום, ובשלב זה, ככל שלא תתקבל

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

- 1 התנגדות מטעם הצד השני – התיק יהיה חסוי. (נספח 18 לכתב התביעה, נספח
- 2 32 לתצהיר התובע)
- 3 במאמר מוסגר אציין שפסק הדין שפורסם הוא פסק הדין החלקי, ולא פסק הדין הסופי,
- 4 וייתכן שהערת בית הדין בדבר העדר מספר תעודות הזהות בפסק הדין מתייחסת לפסק הדין
- 5 הסופי.
- 6 69. ביום 3.8.21 פנה התובע אל הנתבעת וביקש להסיר את הפרסום מהאתר, כיוון שהוא כולל
- 7 את מספר תעודת הזהות שלו. בפניה צוין שבית הדין הורה על חסיון התיק. במענה, התבקש
- 8 התובע להעביר את החלטת בית הדין המורה על חסיון, התובע העביר את ההחלטה, ובאותו
- 9 היום הוסר הפרסום. התובע שב ופנה אל הנתבעת, וביקש להסיר מהעמוד המקושר לשמו
- 10 את האזכור לתיק, ונענה שבימים הקרובים יעודכן הדף (התכתובת במלואה צורפה כנספח
- 11 2 לתצהיר הנתבעת). בחקירתו הנגדית אישר התובע שאחרי הצגת הצו הוסר הפרסום (עמוד
- 12 30 לתמליל, שורה 4).
- 13 70. מסמכים מתוך סעי' 56316-07-17
- 14 גם במקרה זה, כמו גם במסמכים מתוך תיק סעי' 7238-05-17, התובע לא צירף לכתב
- 15 התביעה או לתצהירו את הפרסום בגינו הוגשה התביעה, אולם את שהחסיר השלימה
- 16 הנתבעת. גם כאן, ניכר שמספר תעודת הזהות של התובע מתנוסס ליד שמו בפסק הדין.
- 17 71. גם כאן טוענת הנהלת בתי המשפט שהתיק נפתח בסטטוס "פתוח לציבור" ובית הדין לא
- 18 התבקש לחסות את פרטיו עד לאחר שפורסמו. כך, רק ביום 12.9.21 הורה בית הדין לעבודה
- 19 לנתבעת להסיר את מספר תעודת הזהות של התובע מפסק הדין שפורסם באתר (נספח 32
- 20 לתצהיר התובע, עמ' 235).
- 21 72. ביום 12.9.21 פנה התובע אל הנתבעת וביקש להסיר את הקישור לפסק הדין, התובע
- 22 התבקש להמציא את החלטת בית הדין המורה על חסיון פסק הדין, והעביר אותה. בשלב
- 23 זה הכחישה הנתבעת את עצם הפרסום:
- 24 "למען הסדר הטוב נציין כי על פי רישומי האתר, לכל הפחות במהלך החודשים
- 25 האחרונים לא פורסם באתר המסמך הנטען כלל. בהתאם אין כל משמעות
- 26 להחלטת בית המשפט או לבקשה שהוגשה כלל."
- 27 התובע שלח לנתבעת הודעת דוא"ל אליה ככל הנראה צורף צילום מסך, וכתב "זה
- 28 הפרסום", ונענה כי
- 29 "עד כמה שניתן להבין מצילום המסך מדובר בקובץ ששמור במכשיר הסלולרי
- 30 מיוני 2021. ככל ואתה נתקלת בפרסום שלו באתר, נודה על קבלת הקישור.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

- 1 לאחרונה לא היה שינוי בתיק ואנחנו לא מכירים שפורסם. (התכתובת צורפה
- 2 כנספח 3 לתצהיר הנתבעת)
- 3 73. בעמוד עליו מתנוסס שמו של התובע באתר תולעת המשפט אוזכר מספר ההליך, ושמו של
- 4 התובע צוין כמי שתבע במסגרתו את ברימאג שירות בע"מ.
- 5 74. מסמכים מתוך סע"ש 6613-10-18
- 6 הסכם הפישור שנערך בתיק זה ביום 7.4.19 פורסם באתר הנתבעת. כאמור, הסכם הפישור
- 7 נערך בכתב יד על גבי טופס סטנדרטי, והוא מפרט את התשלום שהסכימה המעבידה לשלם
- 8 לתובע, כמו גם את שמו של התובע. בהסכם פישור זה נרשם בטופס גם מס' תעודת הזהות
- 9 של התובע. בטופס יש מקום לחתימת התובע ובא כוחו, ובמקום זה מופיעה החתימה של
- 10 התובע ואו של באת כוחו, כמו גם של המגשרת, נציג המעבידה ובאת כוחה, וכן חתימת
- 11 השופטת שנתנה להסדר תוקף של פסק דין (נספח 10 לכתב התביעה).
- 12 75. ביום 11.3.21 ביקש התובע מהנתבעת להסיר את הפרסום מהאתר, ובו ביום נענה
- 13 שהפרסום יוסר באופן זמני.
- 14 76. ביום 8.8.21 ניתנה החלטת בית הדין לאסור את פרסום ההסכם נוכח העובדה שיש בו את
- 15 מספר תעודת הזהות של התובע. וביום 12.9.21 ביקש התובע מהנתבעת להסיר את פרסום
- 16 המסמך מהאתר שלה. במענה קיבל התובע מהנתבעת הודעה סטנדרטית, בנוסח זהה לזה
- 17 שנשלח אליו במענה לפניו גם בתיקים שנזכרו לעיל, ובו פירוט מדיניות הנתבעת באשר
- 18 להסרת פרסומים:
- 19 "אנחנו מפרסמים מידע מאתר האינטרנט של מערכת בתי המשפט כפי שפורסם
- 20 על ידי בית המשפט ללא עריכה או שינויים. אם מצאת טעות שלח/י קישורית לדף
- 21 שבו מצאת את הטעות בתוספת תיאור הטעות ואנו נפעל לתקנה בהקדם. אנחנו
- 22 מסירים את שם התובע/ת בתביעות על נזקי גוף, ואת שם הנאשם/מת בתיקים
- 23 פליליים שהסתיימו באי כשירות לעמוד לדין. אם מצאת טעות בהקשר הזה פנה/י
- 24 אלינו ונשתדל לתקן בהקדם. להסרת תוכן שלגביו יש צו איסור פרסום, אנא
- 25 שלח/י צו איסור פרסום מבית המשפט. נציין כי במקרים אחרים בהתאם
- 26 למדיניות אי הסרת התכנים המוצגת באתר, ככלל, לא יוסרו תכנים."
- 27 (ההתכתובת צורפה כנספח 4 לתצהיר הנתבעת)
- 28 77. לטענת הנתבעת, מעת שהומצאה לה החלטה על חסיון הפרטים, הפרסום הוסר (ר' סי' 4.7
- 29 לתצהירה). התובע לא הכחיש הטענה.

30

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

78. מסמכים מתוך ערעור נוסף על החלטת וועדה רפואית
- 1 בעמוד הנושא את שמו של התובע באתר "תולעת המשפט" ישנו קישור לפסק הדין בערעור
2 התובע על קביעת הנכות של המוסד לביטוח לאומי (תיק זה יכונה להלן: "ערעור על וע"ר").
3 בפסק הדין עצמו שמו של התובע אינו מצוין, אלא נזכר בראשי תיבות בלבד. בהתאם, גם
4 בנוסח פסק הדין המפורסם באתר של הנתבעת, פסק הדין מפורסם מבלי לציין את שמו של
5 התובע. בגוף פסק הדין מפורטות טענות התובע בנוגע לנכותו, וכן ציטוט ממסמכים
6 רפואיים שהציג לתמוך בטענה. לטענת התובע, קישור פסק הדין לעמוד הנושא את שמו
7 מאיין את החלטת בית הדין לפרסם את פסק הדין תוך השמטת הפרטים המזהים.
8
79. ביום 24.11.22 פנה התובע באמצעות בא כוחו אל הלשכה המשפטית בהנהלת בתי המשפט,
9 וטען ש"ביום 23.11.22 העלה אתר תולעת המשפט... את פסק הדין ב... תוך אזכור שמו..."
10 (הפניה צורפה כנספח 3 לתצהיר הנהלת בתי המשפט). התובע לא טען ולא הוכיח שהוא פנה
11 גם אל הנתבעים.
12
80. מכל מקום, ביום 19.12.22 הגיש התובע בקשה לצו איסור פרסום שמו, ולמחרת, ביום
13 20.12.22 ניתנה החלטת בית הדין, המורה לנתבעת להסיר את שמו של התובע מהאתר בכל
14 הנוגע להליך זה (ההחלטה צורפה כנספח 1 לתצהיר הנתבעים).
15
81. התובע לא טען שפנה אל הנתבעת בבקשה להסיר את הקישור, ולא צירף לתצהירו פניות
16 בנושא זה. מכל מקום, על פי תצהיר הנתבע, פסק הדין הוסר מייד לאחר שניתן צו איסור
17 הפרסום. התובע חולק על הטענה בסיכומיו, אולם הוא לא הגיש ראיה המפריכה את עדות
18 הנתבע. התובע נחקר בשאלה זו, ואישר שהראיות שהגיש בדבר הפרסום (תדפיס מתוך אתר
19 תולעת המשפט וסרטון המתעד את החיפוש) הוכנו לפני שניתן צו איסור הפרסום (עמ' 24
20 לתמליל, ש' 31 – עמ' 25 ש' 39)
21
82. מסמכים מתוך ת.א. 3932-06-22
- 22 בשונה מההליכים האחרים נשוא התביעה שבפניי, התובע אינו צד לת.א. 3932-06-22,
23 שהתנהל בין אדם אחר לבין הנתבעת. כאן, פרסמה הנתבעת מתוך התיק את תצהירו של
24 התובע, שהגיע לידיה כבעלת דין, ולא משום שהוא היה חשוף לציבור כחלק מהנתונים
25 הפתוחים באתר נט המשפט. מכל מקום, בכותרת התצהיר מצוין מספר תעודת הזהות של
26 התובע ובסופו מתנוססת חתימתו (נספח 22 לכתב התביעה).
27
83. לטענת הנתבעת, אותה אישר גם התובע במסגרת החקירה הנגדית, במועד הגשת התצהיר
28 הוא כבר היה מיוצג על ידי בא כוחו הנוכחי, שהיה גם ב"כ התובע בתיק הנ"ל. למרות
29 האמור, התובע לא ביקש לחסות פרטים אלו, ולא ביקש לאסור את פרסום התצהיר (ר' עמ'
30 31 לתמליל, ש' 25-1).
31
32

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

הפגיעה בפרטיות התובע - סיכום

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
84. כאמור, אף שהתביעה הוגשה בגין מספר רב של הליכים, לא הוכח שהנתבעים פרסמו מסמכים או החלטות מתוך ב"ל 11270/09 וב"ל 10243/10. מספרי הליכים אלו אינם מופיעים ברשימת ההליכים בתדפיס מתוך "תולעת המשפט" תחת שמו של התובע. אם לא די בכך, התובע אישר במסגרת החקירה הנגדית שחלק מהתיקים שהוא תובע עליהם לא התפרסמו על ידי הנתבעים (עמוד 21 לתמליל, שורה 32).
85. כפי שפורט בהרחבה לעיל, הנתבעת הכחישה פרסום מידע מתוך תיקים אלו, ואילו התובע לא צירף צילומי מסך מהם ניתן ללמוד על פרסום מידע כלשהו אודותיו מתוך הליכים אלה. בנסיבות אלה, התובע לא עמד בנטל להוכיח פגיעה בפרטיות בכל הנוגע לשני ההליכים שזכרו לעיל. לפיכך, אני דוחה את התביעה בנוגע לפרסום מידע מתוך הליכים אלה.
86. באתר "תולעת המשפט" פורסמו שני הסדרי פישור עליהם התנוססה חתימתו של התובע, האחד מתוך ד"מ 9713-10-16 והשני מתוך סע"ש 6613-10-18. בהסדר הפישור השני מצוין גם מספר תעודת הזהות של התובע.
87. כבר נקבע כי פרסום מספר תעודת זהות של אדם הוא פגיעה בפרטיותו (ר' עע"מ 2820/13 עו"ד רז רוזנברג נ' רשות האכיפה והגבייה, סז(1) 1 (2014), ע"א 439/88 רשם מאגרי מידע נ' משה ונטורה, מח(3) 808 (1994) וכן הגדרת המונח "מידע אישי" בס' 3 לחוק הגנת הפרטיות). עם זאת, "כבר נפסק שהזכות לפרטיות מתייחסת, בראש ובראשונה, למידע או לנתונים הנוגעים באופן מובהק לפרט, כגון: מצבו הרפואי, רמת הכנסותיו, גילו, משקלו, העדפותיו המיניות וכדומה" (עת"מ (מינהליים מרכז) 41955-01-24 לביא זכויות האזרח מינהל תקין ועידוד ההתיישבות נ' שירות בתי הסוהר (2.2.25)). מספר תעודת הזהות אינו דבר אינטימי ופרטי, אשר ככלל אדם מבקש לשמור לעצמו, כמו מצבו הרפואי. לפיכך, כל אדם "שיש לו לכאורה ענין בדבר" רשאי לפנות לרשות האוכלוסין וההגירה ולקבל את מספר תעודת הזהות של כל אדם אחר (ר' נוהל 2.14.0001 באתר האינטרנט של רשות האוכלוסין וההגירה).
88. באשר לדוגמת החתימה, אף אם ניתן לראות בפרסומה מידע אישי, הפגיעה בפרטיות הכרוכה בפרסום היא מינורית ביותר, ולראיה חתימתו הסרוקה של כל שופט מתנוססת על גבי כל החלטה שנתן, ומופצת לכל דכפין. אם לא די בכך, במקרה שבפניי, ניכר שחתימתו של התובע כפי שפורסמה בפרסומים נשוא ההליך שבפניי, משתנה חדשות לבקרים (עמ' 32 לתמליל, ש' 26-29). בנסיבות אלה, הפגיעה בפרטיות שבפרסומה קטנה עוד יותר.
89. התובע העיד כי הוא חושש שהפרסום מציב אותו בסיכון לגניבת זהות. אלא שנוכח הקלות בה ניתן להשיג מספרי תעודות זהות ודוגמאות חתימה, ככלל אין בפרטים אלה די על מנת להזדהות, ונדרשת הצגת תעודה מזהה הכוללת תמונה, סיסמא או דבר מה נוסף.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

90. במצב דברים זה, פרסום הסדרי הפישור עליהם מתנוססת חתימת התובע, ועל אחד מהם נרשם בכתב יד מספר תעודת הזהות שלו, היא פגיעה מינורית בפרטיותו של התובע.
91. יודגש כי במקרה שבפניי, אין חולק שהפרסום נעשה לפני שניתנו צווי איסור פרסום, וכי מייד לאחר שניתנו צווי איסור הפרסום והובאו לידיעת הנתבעת, הוסרו הפרסומים.
92. ת' 5 (ה) לתקנות בית הדין לעבודה (פישור), תשנ"ג-1993, קובעת את חובת הסודיות של המפטר, "המפטר לא יגלה כל מידע שנמסר לו במהלך הפישור למי שאינו צד לפישור." עם זאת, הסכם הפישור המצוי בתוספת לתקנות אלה אינו כולל סעיף דומה לס' 2א' בהסכם המצורף לתקנות בתי המשפט (גישור), תשנ"ג-1993, ואינו מטיל חובת סודיות על בעלי הדין.
93. מכל מקום, אף אילו היה סעיף דומה בתקנות בית הדין לעבודה, חובת הסודיות (והעדר הקבילות של המסמכים בהליך המשפטי) אינה חלה על הסדר הגישור, אלא רק על מידע אחר שנמסר תוך כדי הגישור, כפי שנקבע בע"מ 8769/08 פלוני נ' פלונית (31.12.08):
- "כל מסמך שנוצר בחדר הגישור - למעט "הסדר גישור" כמשמעותו בחוק ובתקנות - אינו יכול לצאת מתחת כנפי אי הקבילות".
- במילים אחרות, ככלל, אין חובת סודיות על הסדרי גישור או פישור, ואין חסיון להסדרים אלה.
94. על אף האמור, וכפי שפורט לעיל, סברה הנהלת בתי המשפט שהסדרי הפישור נשוא ההליך שבפניי לא אמורים היו להתפרסם באתר של הרשות השופטת, ועו"ד גנדלמן מטעמה השיבה לפניית התובע בהתאם לסברה זו. התובע מבקש לראות בכך הודאת בעל דין להתרשלותה של הנהלת בתי המשפט ביישום נהליה שלה, כפי שיפורט להלן.
95. מספר תעודת הזהות של התובע פורסם גם בפסק הדין שניתן בתיק סע"ש 56316-07-17 ובפסק הדין החלקי שניתן בסע"ש 7238-05-17. שני פסקי הדין הללו ניתנו בהסכמה, ואין בהם פירוט של עילת התביעה או כל פרט אחר. הפגיעה היחידה מהפרסום נוגעת לעובדה שמספר תעודת הזהות של התובע מצוין במסמך.
96. בניגוד לפסקי הדין שנסקרו לעיל, בפרסום פסק הדין בתיק הערעור על וע"ר, פורסם גם מידע אודות מצבו הרפואי של התובע. פסק הדין ניתן ביום 3.11.22, וממנו עולה שהוא עוסק בערעור שהגיש התובע על החלטת וועדה רפואית לעררים של המוסד לביטוח לאומי. בפסק הדין אין פרטים מזהים של התובע ושמו צוין בראשי תיבות, אולם יש בפסק הדין פרטים אודות מצבו הרפואי.
97. התובע היה מיוצג בהליך זה, שנפתח לאחר שהתובע כבר הגיש בעבר בקשות לצווי איסור פרסום, ועל אף האמור, הוא לא ביקש שהתיק ינוהל בדלתיים סגורות, עד לאחר שפסק

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

- 1 הדין פורסם באתר "תולעת המשפט". בשל כך, בתיקיית "גורמים" באתר נט המשפט
- 2 פורסם שמו המלא של התובע.
- 3 98. כיוון שבתיקיית גורמים צויין שמו המלא של התובע, קושר התיק באתר "תולעת המשפט"
- 4 ליתר תיקיו של התובע, ומספר ההליך פורסם בדף שבכותרתו מתנוסס שמו של התובע
- 5 כבעל הדין. בדף זה מופיעה קישורית אל פסק הדין, ובלחיצה עליה מובא פסק הדין ככתבו
- 6 וכלשונו, דהיינו כששמו של התובע מצויין בראשי תיבות בלבד. לטענת התובע, קישור פסק
- 7 הדין לעמוד הנושא את שמו מאיין את החלטת בית הדין לפרסם את פסק הדין תוך השמטת
- 8 הפרטים המזהים. התובע אינו טוען שניתנה החלטה של בית הדין בדבר חסיון שמו.
- 9 99. בנוסף, פרסמה הנתבעת את התצהיר שנתן התובע בהליך שיזם אדם אחר, כשעל התצהיר
- 10 מתנוססת חתימתו וכתוב בו מספר תעודת הזהות שלו. תצהיר זה לא הגיע לידי הנתבעת
- 11 דרך אתר נט-המשפט, אלא בעקבות היותה בעל דין בהליך בו הוגש. בנסיבות אלה, אין
- 12 לתובע עילת תביעה נגד הנהלת בתי המשפט בגין פרסום זה.
- 13 100. לסיכום נקודה זו, הנתבעים פרסמו מספרי הליכים בהם נטל התובע חלק, ובחלק
- 14 מהמקרים הפרסום כלל את מספר תעודת הזהות שלו. בשני מסמכים שפורסמו התנוססה
- 15 דוגמת החתימה של התובע, ופרסום אחד כלל מידע רפואי אודותיו. בפרסומים אלו, ובפרט
- 16 פרסום פסק הדין בערעור על הוע"ר, פגעו הנתבעים בפרטיותו של התובע.
- 17
- 18 **הפרסומים הם פרסומים מותרים**
- 19 101. כפי שפורט בהרחבה לעיל, למרות חשיבותה של הזכות לפרטיות, לא כל פגיעה בפרטיות
- 20 מקימה לנפגע זכות תביעה.
- 21 102. פרטיותו של התובע נפגעה בשל העובדה שהנתבעים פרסמו את התצהיר ואת פסקי הדין
- 22 ככתבם וכלשונם. פרסומי אלה אינם אלא "דין וחשבון נכון והוגן על מה שנאמר או אירע
- 23 במסגרת דיון או החלטה שיפוטית", וגם התובע אינו טוען אחרת. כיון שהנתבעים פרסמו
- 24 את התצהיר ופסקי הדין ככתבם וכלשונם, כדיווח על מה שנכתב בהם, הפרסומים הללו
- 25 אינם אסורים, גם אם יש בהם משום לשון הרע או פגיעה בפרטיות. לפיכך, פרסומי
- 26 הנתבעים אינם מקימים זכות תביעה מכח חוק איסור לשון הרע או חוק הגנה על הפרטיות,
- 27 הגם שיש בהם פגיעה בפרטיות התובע.
- 28 103. ויודגש, כיוון שפרסום דיווח נכון והוגן של הנעשה במסגרת הליך משפטי ושל תוצאות
- 29 ההליך אינו אסור לפי חוק הגנת הפרטיות, אין נפקא מינה לשאלה אם הנתבעים פעלו בתום
- 30 לב, מתוך כוונה לפגוע, או באדישות לפגיעה שעלולה להיגרם. באיזון שנקבע בחוק הגנת
- 31 הפרטיות בין הזכות לפרטיות לבין פומביות הדיון, הבכורה ניתנה לפומביות הדיון בכל

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

הנוגע לכל ההליכים שניהל התובע בבתי הדין לעבודה, גם מקום שהליכים אלו היו ערעורים
על החלטות וועדות רפואיות של המוסד לביטוח לאומי.

104. אודה ולא אבוש, שלא ברור מדוע עשה המחוקק אבחנה בין פרסום שמו של תובע בתביעת
נזק גוף לבין פרסום שמו של מערער בערעור על קביעת וועדה רפואית במוסד לביטוח
לאומי. עם זאת, מעת שאיסור פרסום שמו של תובע בגין נזק גוף נקבע בחוק בתי המשפט,
ולא נקבעה הוראה דומה בחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט-1969, ומעת שנקבע בפסיקת
בית הדין הארצי לעבודה שזכות הפרטיות של המערערים נסוגה מפני פומביות הדין
בהליכים מול המוסד לביטוח לאומי, הנתבעים היו רשאים לפרסם את פסקי הדין שניתנו
בהליכים שניהל התובע, ואין לחייבם בגין הפגיעה בפרטיותו הנובעת מפרסומים אלו.

אין התרשלות בפרסום

105. התובע טוען שהנתבעים התרשלו בפרסום פסקי הדין שניתנו בענייניו. טענות התובע
בהקשר זה נשענות על מספר רבדים. ראשית, טוען התובע שהנהלת בתי המשפט מושתקת
מלטעון שלא התרשלה, הן משום שהיא הודתה שפרסום הסדרי הפישור נעשה בשל תקלה,
והן נוכח הטענות והממצאים מהליך אחר שנוהל בין הנתבע לבין (עת"מ (מינהליים י-ם)
16697-09-19 גיא זומר נ' שרון סבן ספראי (10.8.2020) (להלן ולשם קיצור: "העתירה
המינהלית").

106. שנית, ולגופו של עניין, טוען התובע שניהול אתר נט-המשפט באופן שמאפשר הצלבה בין
תיק חסוי לתיק שאינו כזה הוא בגדר רשלנות. טענה זו נשענת הן על דוגמאות שהביא
הנתבע בעיקרי טיעון שהגיש במסגרת העתירה המינהלית, והן על שאירע בעניינו שלו,
בפרסום פסק הדין בתביעת הנכות בעמוד הנושא את שמו.

107. בנוסף, לגופו של עניין, טוען התובע שהנתבעים 1 ו-2 התרשלו בניהול אתר "תולעת
המשפט", משום שהם צפו ויכולים היו לצפות שפרסום והנגשת כל המידע מתוך אתר נט-
המשפט, יפגע בפרטיותו.

108. הנתבעים חולקים על הטענה על שני רבדים, וטוענים הן להעדר השתק שיפוטי, והן להעדר
התרשלות לגופה.

109. בטענות אלו נדון להלן, נפתח בטענת ההודאה והשתק, ונסיים בטענות לגופה של עוולת
הרשלנות.

הודאה בהתרשלות

110. כאמור לעיל, התובע פנה אל הנהלת בתי המשפט (בתאריכים 1.12.2020, 6.12.2020 ו-
4.3.21) בתלונה שהסדר פישור עליו הוא חתום פורסם באתר "תולעת המשפט". במענה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

- 1 השיבה עו"ד יסמין גנדלמן מהלשכה המשפטית בהנהלת בתי המשפט כי אכן לא היה מקום
- 2 לפרסם את הסדר הפישור (מכתבה צוטט לעיל). מתשובתה הכתובה של עו"ד גנדלמן בזמן
- 3 אמת עולה שבעקבות פניית התובע, המסמך הפך ללא זמין לצפייה באתר הרשות השופטת.
- 4 111. מתשובתה של עו"ד גנדלמן לא ברור מדוע היא סברה שהסדר הפישור "לא אמור היה
- 5 להתפרסם באתר הרשות השופטת", כלשונה, וזאת בשים לב לעמדת הנהלת בתי המשפט
- 6 בדבר חשיבות עקרון פומביות הדיון, אשר ממנו נגזרת חובתה לפרסם את פסקי הדין
- 7 וההחלטות שניתנו, ונוכח עמדת המחוקק בדבר העדר חסיון על הסדרי גישור, כפי שפורט
- 8 לעיל. ייתכן שכוונת עו"ד גנדלמן במכתבה היה לומר שרק בעקבות פניית התובע, התברר
- 9 שהסדר הפישור כולל את מספר תעודת הזהות שלו. עו"ד גנדלמן לא פירשה נקודה זו
- 10 בתצהירה ולא נשאלה על כך במסגרת החקירה הנגדית.
- 11 112. לטענת התובע, אמירתה של עו"ד גנדלמן לפיה "המסמך נשוא פנייתך לא אמור היה
- 12 להתפרסם באתר הרשות השופטת", היא הודאה בהתרשלות הנהלת בתי המשפט. ולא
- 13 היא.
- 14 113. התרשלות היא פעולה החורגת מסטנדרט הזהירות, דהיינו מאופן התנהגותו של אדם סביר
- 15 באותן נסיבות (ר' למשל ע"א 919/21 תומר אפריאט נ' זרעים גדרה בע"מ (14.4.24)).
- 16 הודאה בהתרשלות היא הודאה לא רק בכך שאירע מאורע שלא אמור היה להתרחש, אלא
- 17 גם שהמאורע התרחש בשל פעולה שבוצעה בניגוד לסטנדרט הזהירות.
- 18 114. נוכח עמימות מכתבה של עו"ד גנדלמן, קשה לראות בו הודאה בהתרשלות, משום שלא
- 19 ברור ממנו שפרסום הסדרי הפישור היה בניגוד לכללים שהיו נהוגים במועדים אלו, דהיינו
- 20 שאדם סביר ונבון היה נמנע מלפרסמם.
- 21 ההתדיינות בין הנתבע לבין הנהלת בתי המשפט כיוצרת השתק
- 22 115. התובע הרבה להסתמך על ההתדיינות קודמת בין הנתבע 2 לבין הנהלת בתי המשפט,
- 23 בעתירה המנהלית שהגיש הנתבע נגד הנהלת בתי המשפט, והקדיש מאמצים רבים לקבל
- 24 מהנתבעים את מלוא המסמכים שהיו חלק מהתדיינות זו. לטענת התובע, טענות הצדדים
- 25 והכרעת בית המשפט במסגרת התדיינות זו מוכיחה את רשלנות הנתבעים, ומכל מקום
- 26 משתיקה אותם מלטעון אחרת. לצורך בחינת הטענה, נסקור תחילה בקצרה את מהות
- 27 ההליך והקביעות בו על פי פסק הדין.
- 28 116. המחלוקת בין הנתבעים תוארה בהרחבה והוכרעה בפסק הדין שניתן בעתירה שהגיש
- 29 הנתבע כנגד הנהלת בתי המשפט לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998. במסגרת העתירה
- 30 הנתבע "ביקש לקבל מידע ביחס לתיקים חסויים במערכת נט המשפט. אלה הוגדרו על ידו
- 31 כתיקים שלמשתמש מן המניין אין הרשאה לעיין בהם באמצעות המערכת (התיקים
- 32 החסויים). העותר ביקש לקבל ביחס לכל התיקים החסויים שבנט המשפט את פרטי המידע

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

- 1 הבאים: מספר התיק; סוג התיק (למשל: ת"א, תמ"ש וכו'), סוג עניין (בהתאם לתת
- 2 הקטגוריה שבנט המשפט, למשל: תביעה כספית, תביעה למזונות ומדור, הטרדה מינית
- 3 וכו'); תאריך פתיחה; תאריך סגירה; מצב; סכום התביעה (כאשר רלבנטי); תוצאה; סיבת
- 4 תוצאה; בית משפט; ושופט" (ציטוט זה ויתר הציטוטים בחלק זה הם מתוך פסק הדין
- 5 שניתן בעתירה המינהלית).
- 6 117. מפסק הדין בעתירה עולה שהנהלת בתי המשפט הסכימה להעביר לידי הנתבע פרטים רבים
- 7 שהתבקשו על ידו, אולם "עמדה על סירובה למסירת הפרט של מספר התיק ביחס לכל אחד
- 8 מהתיקים החסויים". הנהלת בתי המשפט נימקה את סירובה בכך שחשיפת מספרי
- 9 התיקים עלולה להביא לחשיפת מידע שאסור לגלותו על פי דין בשל אחד משני תרחישים,
- 10 "האחד, בו ניתן צו איסור פרסום על עצם קיום ההליך ומסירת כלל מספרי התיקים
- 11 החסויים תביא לחשיפת מידע שאין לגלותו; השני, בו פורסמו בעבר החלטה או פרטים
- 12 מתיק חסוי, בין קודם לסיווגו של התיק כחסוי ובין בשוגג, וחשיפת מספר התיק תאפשר
- 13 להתחקות בנקל אחר תוכן חסוי כאמור ותביא לגילוי נוסף והפרה של איסור הפרסום."
- 14 118. בפסק הדין קיבל בית המשפט את עמדת הנהלת בתי המשפט וקבע שאין למסור לנתבע את
- 15 המידע בדבר מספרי התיקים החסויים, שכן באמצעות מידע זה הוא עלול לאתר על נקלה
- 16 מידע שאסור בפרסום מתוך אותם תיקים באמצעות הצלבת מספר ההליך עם חומרים שלא
- 17 נאסרו בפרסום, דוגמת החלטות שניתנו בטרם ניתן צו איסור פרסום, או החלטות שבשל
- 18 תקלה פורסמו למרות צו איסור הפרסום.
- 19 119. בית המשפט שם הביא מטענות הנתבע "כי המשיבה עצמה מפרסמת לא אחת החלטות
- 20 הכוללות פרטים שלא הותרו בפרסום. העותר הפנה לדוגמאות שונות בהקשר זה. לטענתו
- 21 המשיבה פועלת ברשלנות ובזלזול באופן המביא לחשיפת זהותם של צדדים בהליכים
- 22 חסויים בעוד שדווקא הוא פעל להתריע בפניה על כך. העותר לא חלק על כך שיש בסיס
- 23 לתרחיש שלפיו מסירת מספרי ההליכים החסויים תאפשר איתור וחשיפה של מידע אסור
- 24 בפרסום שפורסם בעבר קודם לשינוי סיווג של התיק או מחמת טעות (למשל, ס' 9 לעיקרי
- 25 הטיעון מטעמו)".
- 26 120. בסופו של יום עתירת הנתבע נדחתה.
- 27 121. כאמור, התובע ביקשה להיבנות מפסק הדין בעתירה המנהלית, הן על מנת להוכיח את עצם
- 28 הפרקטיקה של הצלבת מידע בה נוקטים הנתבעים, שלה הייתה הנהלת בתי המשפט
- 29 מודעת, והן על מנת להוכיח את כוונתם לפגוע. לטענתו, המידע שפורסם אודותיו באתר
- 30 "תולעת המשפט", במיוחד בכל הנוגע לפסק הדין האחרון, הושג באמצעות הצלבה בין
- 31 נתונים גלויים לנתונים חסויים, שהרי בפסק הדין לא הוזכר שמו, ואילו באתר, פסק הדין
- 32 נמצא בעמוד הנושא את שמו. מכל מקום, טוען התובע שבמסגרת טיעוניהם מודים

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

- 1 הנתבעים כולם שקיימת אפשרות לחשיפת זהותם של צדדים להליכים חסויים, ועל כן הם
- 2 מושתקים מלטעון אחרת.
- 3 122. הנתבעים אינם חוזרים בהם מהטענה שייתכנו מצבים בהם נחשפים פרטים מתוך תיקים
- 4 חסויים, עקב פרסום מידע שהתקבל בטרם הפכו לחסויים. הנתבעים גם אינם חוזרים בהם
- 5 מהטענה שייתכנו טעויות בסיווג תיקים כלא חסויים מקום שהיה צריך לסווגם כחסויים.
- 6 123. כיוון שהנתבעים אינם מתכחשים למצגים שהציגו במסגרת העתירה בעניין ספראי, ממילא
- 7 אין צורך להידרש לטענת ההשתק בהקשר זה.
- 8 124. לטענת הנתבעים והנהלת בתי המשפט, אין רלוונטיות לפסיקה בעתירה המנהלית, או
- 9 עובדות שמבקש התובע ללמוד ממנה, משום שעובדות אלו אינן מצביעות על רשלנות
- 10 מצידם, כפי שיתברר להלן.
- 11 התרשלות הנתבעים
- 12 125. כידוע, אחריות בגין רשלנות תקום מקום בו קיימת חובת זהירות, החובה הופרה, וההפרה
- 13 גרמה נזק (ע"א 4486/11 פלוני נ' שירותי בריאות כללית, סו(2) 2013), להלן ולשם
- 14 קיצור: "ע"א 4486/11").
- 15 126. כאמור בהרחבה לעיל, קיימות גישות שונות בפסיקת בתי המשפט בנוגע ליחס בין העוולה
- 16 הפרטיקולרית הקבועה בחוק הגנת הפרטיות לבין עוולת הרשלנות, ונשמעו בעניין זה דעות
- 17 לכאן ולכאן. לעניות דעתי, ס' 4 לחוק הגנת הפרטיות מורה לנו להחיל את הכללים שנקבעו
- 18 בנוגע לעוולת הרשלנות בכפוף לעקרונות שנקבעו בחוק הגנת הפרטיות:
- 19 "פגיעה בפרטיות היא עוולה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש], יחולו
- 20 עליה בכפוף להוראות חוק זה."
- 21 כפיפות זו של פקודת הנזיקין להוראות חוק הגנת הפרטיות מורה לנו ליישם את האיזונים
- 22 שנקבעו בו, בבואנו לדון בעוולת הרשלנות שהנזק הנטען בה הוא פגיעה בפרטיות. איזונים
- 23 אלו מכירים בחשיבות הזכות לפרטיות וקובעים שהפגיעה בה היא נזק בר פיצוי, אולם
- 24 שוללים את זכות הפיצוי במקרים של דיווח נכון והוגן על הליכים משפטיים, נוכח עקרון
- 25 פומביות הדיון.
- 26 127. לפיכך, בבואנו לקבוע את היקף חובת הזהירות המוטלת על מי שפרסם דיווח נכון והוגן
- 27 אודות הליך משפטי ותוצאותיו, עלינו להביא בחשבון את קביעת החוק לפיה פרסום כאמור
- 28 אינו אסור, אף אם הוא כרוך בפגיעה בפרטיות, ולצמצם את חובת הזהירות בהתאם. על כן
- 29 אני שסבורה שבעוד שככלל, קיומה של צפיות לנזק עשויה להקים חובת זהירות (כמפורט
- 30 בפסק הדין בע"א 4486/11), כאשר מדובר בפרסום מידע מתוך הליך משפטי אין די בקיומה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

- 1 של צפיות. כאשר מדובר בפרסום מידע מתוך הליך משפטי חובת הזהירות תקום רק כאשר
- 2 האדם הסביר צריך ויכול היה לצפות שהפרסום נעשה שלא כדין.
- 3 128. אם לא תאמר כן, כל פרסום שמו של בעל דין יהיה פרסום רשלני, שכן ניתן לצפות שהוא
- 4 יסב לבעל הדין נזק של פגיעה בפרטיות, כך אפילו כשאין בפרסום פגיעה בשמו הטוב של
- 5 בעל הדין. למשל, אדם סביר יכול וצריך לצפות שפרסום המידע שפלוני רכש דירה ויש בה
- 6 ליקויי רטיבות יסב לו נזק. וקל וחומר כאשר הפרסום כרוך בפגיע חמורה יותר בבעל הדין,
- 7 למשל פרסום העובדה שהוגש נגדו כתב אישום, אפילו לפני הרשעה, כשלנאשם עומדת
- 8 חזקת החפות. אם עצם הצפיות לנזק מקימה חובת זהירות, כל פרסום הוא רשלני. קביעה
- 9 כאמור עומדת בניגוד להלכה בנוגע לצווי איסור פרסום, ותפגע בעקרון פומביות הדיון, שאף
- 10 הוא עקרון יסוד בשיטת המשפט שלנו.
- 11 129. יתרה מזו, אימוץ המודל שהוצע בפסה"ד בע"א 4486/11 יביא לכך שעוד בטרם תבחן שאלת
- 12 חובת הזהירות, תבחן שאלת ההתרשלות, דהיינו האם בפרסום פרטי מידע מתוך הליך שלא
- 13 הוגדר כחסוי, עשה המפרסם מעשה שאדם סביר לא היה עושה בנסיבות העניין. ואני סבורה
- 14 שהתשובה לכך היא שלילית.
- 15 130. אם לא די בכך, כאמור, בניגוד לתביעה מכח חוק הגנת הפרטיות, התובע מכוחה של עוולת
- 16 הרשלנות צריך להכבד ולהוכיח נזק, ואין הוא יכול להיפרע בלא הוכחה זו.
- 17 131. שילוב שלושת הדרישות הללו מציב רף גבוה בפני מי שמבקש לתבוע פיצוי בגין רשלנות
- 18 בפרסום החלטות ופסקי דין.
- 19 132. לטענת התובע, ניהול אתר נט-המשפט באופן שמאפשר הצלבה בין תיק חסוי לתיק שאינו
- 20 כזה הוא בגדר רשלנות. הנתבעים 1 ו-2 משיבים ששמו של התובע הגיע לידיהם בלא כל
- 21 הצלבה בין מספר התיק לבין החלטה שפורסמה בטרם הוגדר התיק כ"חסוי", משום שכל
- 22 הפרסומים נעשו בטרם התיקים הוגדרו כחסויים, בלא כל הצלבה.
- 23 133. אמנם, במקרה אחד (הערעור על ע"ר) שמו של התובע נמחק מפסק הדין, ולמרות המחיקה,
- 24 נעשה קישור בין פסק הדין שבו הוסתר שמו של התובע לבין עמוד האינטרנט הנושא את
- 25 שמו. אלא שגם תיק זה, לא נוהל כחסוי, ולא ניתנה החלטה האוסרת את פרסום שמו של
- 26 התובע עד לאחר פרסום פסק הדין. ודוק, הסתרת השם בפסק הדין אינה שקולה לקביעה
- 27 שיפוטית שהתיק ינוהל בדלתיים סגורות, או מתן צו איסור פרסום על שמו. בהעדרה של
- 28 קביעה שיפוטית כאמור, נותר סיווג התיק כשהיה.
- 29 134. בהעדר קביעה שיפוטית מפורשת של בית הדין בדבר חסיון ההליך ומידת החסיון, הנהלת
- 30 בתי המשפט יישמה את פסיקת בית הדין הארצי לעבודה, שקבעה שככלל, יש לפרסם את
- 31 שמות המערערים על החלטות הוועדות הרפואיות, ולסווג את ההליך כהליך שמותר

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

- 1 לפרסום. על פי פסיקה זו, על מערער הסבור שיש טעם מיוחד לחסות את שמו לפנות לבית
2 הדין בבקשה מנומקת. אלא שהתובע לא עשה כן אלא עד לאחר הפרסום.
- 3 135. אמנם, ייתכן שראוי היה שבית הדין לא יסתפק בהסרת שמו של התובע מפסק הדין, ויורה
4 מפורשות מיוזמתו על איסור פרסום פרטיו. אלא שעלתקלה כגון דא (ככל שמדובר בתקלה)
5 יש חסינות מכח ס' 8 לפקודת הנזיקין (ור' גם ת"א (שלום ת"א) 7945-09-19 פלונית נ'
6 מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט (14.3.22), שצוטט לעיל).
- 7 136. לסיכום, כל ההליכים שניהל התובע לא נוהלו בדלתיים סגורות, ולא הוצאו בגינם צווי
8 איסור פרסום, וזאת עד לאחר שפורסמו המסמכים נשוא ההליך באתרים "נט המשפט"
9 ו"תולעת המשפט". התובע אישר בעדותו שמייד כאשר הומצאו צווי איסור הפרסום,
10 הנתבעים הסירו את הפרסומים (עמ' 31-30 לתמליל). על כן, אף לו סברתי שפקודת הנזיקין
11 מקימה עילה בגין פגיעה רשלנית בפרטיות, אני סבורה שנוכח חשיבותה של פומביות הדין,
12 הנתבעים פעלו כפי שאדם סביר היה פועל בפרסום פסקי הדין וההחלטות, ולא הפרו את
13 חובת זהירות כשפרסמו פרסומים שלא נאסר פרסומם, גם אם ניתן היה לצפות שהפרסום
14 יסב נזק לתובע.
- 15 137. למעלה מצורך אוסיף, שלא ברור מדוע מערכת המחשוב שמנהלת הנהלת בתי המשפט
16 מוסיפה כברירת מחדל את מספרי תעודות הזהות של בעלי הדין על גבי הפרוטוקולים
17 שנוצרים במסגרתה, באופן שעלול לגרום לתקלות כגון דא, ולפרסום מספרי תעודות הזהות
18 של בעלי הדין, מקום בו הדבר אינו נדרש. ייתכן שרצוי לשקול להפוך את ברירת המחזל,
19 כך שפרוטוקולים ייפתחו ללא ציון של מספר תעודת הזהות, וככל שהדבר נדרש, יורה בית
20 המשפט על הוספתם.

עוללות

- 21
- 22 138. אף שלכאורה ניתן היה לסיים את פסק הדין כאן, הצדדים הוסיפו וטענו טענות נוספות
23 שאבקש לייחד להן מילים מספר.
- 24 139. הסכמה
- 25 הנתבעים 1 ו- 2 טענו שאין בפרסום משום פגיעה בפרטיות אם הסכים לו הנפגע. לטענתם,
26 ניתן להסיק הסכמה משתמעת לפרסום מעצם ניהול הליכים בבתי משפט בדלתיים
27 פתוחות. דין הטענה להידחות. לפחות בכל הנוגע לשני פרסומים ניתן היה לראות שגם בית
28 הדין עצמו לא היה מודע לכך שפסקי הדין הניתנים על ידו עלולים לחשוף פרטים מזהים
29 של התובע (ר' ההנמקה לצו איסור הפרסום בסע"ש 7238-05-17, כפי שצוטט לעיל, וכן
30 הסרת שמו של התובע מפסק הדין בערעור על וע"ר, בלי החלטה מפורשת האוסרת על
31 פרסום שמו), וגם הנהלת בתי המשפט הניחה שהסדרי הפישור לא יפורסמו (ר' מכתבה של
32 עו"ד גדלמן שצוטט לעיל). במצב דברים זה, קשה להניח שהתובע היה מודע לעובדה שניהול

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

- 1 ההליך יביא לידי כך שבסופו יפורסמו פסקי הדין ובהם שמו המלא, מספר תעודת הזהות
- 2 שלו, דוגמת החתימה שלו, ופרטים מתוך תיקו הרפואי. בהעדר מודעות לאפשרות זו, לא
- 3 ניתן להסיק הסכמה לפרסום.
- 4 חסינות 140.
- 5 הנהלת בתי המשפט טענה לחסינות שיפוטית בפרסום פסקי הדין. כאמור לעיל, בניהול כל
- 6 התיקים נשוא ההליך כתיקים שאינם חסויים יישמה הנהלת בתי המשפט את ההלכה
- 7 שנקבעה בבית הדין הארצי לעבודה. לפיכך, אילו הדבר היה מקים עילת תביעה, הרי שבד
- 8 בוד היה מקום לקבוע חסינות שיפוטית בגינה, כטענת הנהלת בתי המשפט.
- 9 141. בדומה, אף אם ניתן לומר שאירעה תקלה בהוספת מספר תעודת הזהות להסדרי הפישור
- 10 שקיבלו תוקף של פסק דין בד"מ 9713-10-16 ובסעי"ש 6613-10-18, או לפסקי הדין בסעי"ש
- 11 7238-05-17 ובסעי"ש 56316-07-17, הרי שניסוח פסקי דין חוסה תחת אותה החסינות. גם
- 12 פרסום מידע רפואי אודות התובע מבלי ליתן צו איסור פרסום, תוך השמטת שמו מפסק
- 13 הדין הוא פעולה שיפוטית, ועל כן קמה החסינות.
- 14 אחריות אישית לנתבע 142.
- 15 לטענת התובע, יש להטיל על הנתבע 2 אחריות אישית בגין התנהלות הנתבעת שהוא היה
- 16 מנהלה. כיוון שקבעתי שאין לתובע עילת תביעה נגד הנתבעים, ממילא מתייתרת שאלת
- 17 האחריות האישית של הנתבע. עם זאת, ולמעלה מהצורך, אציין שאחריות אישית על אורן
- 18 בחברה תוטל רק בגין מעשיו שלו במסגרת אותה חברה (ע"א 8553/19 אלכסנדר אורן בע"מ
- 19 נ' יהודית כהן (17.11.2020)). במקרה דנן, מהראיות עולה שכל הפרסומים בוצעו בעקבות
- 20 כרייה אוטומטית של נתונים מאתר נט-המשפט, באמצעות תוכנה שהפעילה הנתבעת. לא
- 21 הוכח מה חלקו האישי של הנתבע בכך, ואילו מעשים הוא ביצע באופן אישי.
- 22 143. על כן, אף אילו סברתי שיש להטיל אחריות על הנתבעת, אין מקום להטיל אחריות אישית
- 23 על הנתבע.
- 24 תום לב 144.
- 25 כאמור לעיל, אני סבורה שהפרסומים מותרים אף אם הנתבעים פעלו בחוסר תום לב. עם
- 26 זאת, כיוון שהתובע טען בהרחבה לגבי חוסר תום ליבם של הנתבעים, אבקש לייחד מספר
- 27 מילים לנושא זה.
- 28 145. התובע לומד את חוסר תום ליבם של הנתבעים ממודעותם לאפשרות הפגיעה בפרטיותו,
- 29 ולסירובם להסיר את הפרסומים עד שיומצא להם צו איסור פרסום. הנתבעים מודים שהם
- 30 מודעים לעובדה שהתובע, כמו גורמים רבים נוספים, סבור שפרסום ההליכים בהם הוא

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

1 מעורב פוגע בו. אלא שלטענתם, עצם קיומה של פגיעה בפרטיות אינה יכולה להוות טעם
2 לפגיעה בפומביות הדיון.

3 146. כאמור, אני סבורה שהצדק עם הנתבעים. עם זאת, אף אילו טעו הנתבעים בפרשנות המצב
4 החוקי, אני סבורה שהטעות היא טעות בתום לב, וכי לא הייתה כאן פעולה מכוונת לפגיעה
5 בתובע באופן אישי.

6

7

איסור פרסום התביעה שבפניי

8 147. בראשיתו של ההליך ביקש התובע להטיל צו איסור פרסום על כל מידע מזהה, בטענה
9 שבמסגרת ההליך נחשפים פרטים אודות מצבו הבריאותי. בהחלטה מיום 8.1.23 (שניתנה
10 במעמד צד אחד) קבעתי ש"בשלב זה, ועד החלטה אחרת, ואלא אם תבוא התנגדות
11 מנומקת, ניתן בזאת צו איסור פרסום על שמו של התובע וכל פרט מזהה אחר שלו."

12 148. ביום 9.2.24 ביקשו הנתבעים 1 ו-2 לבטל את ההחלטה, וביום 18.9.24, בסיומה של ישיבת
13 קדם המשפט, ניתנה החלטה מנומקת לפיה "בשלב זה, ובטרם הוחלט שהפרסומים
14 מותרים, אין מקום לאפשר הדהוד שלהם במסגרת פרסום ההליך שבפניי. יחד עם זאת,
15 ככל שהתביעה תדחה, וייקבע שאכן הפרסומים מותרים, תבחן בשנית בקשת התובע לאסור
16 פרסום פרטיו".

17 149. היום, נוכח קביעתי לעיל לפיה פרסום פסקי הדין כפי שנעשה על ידי הנתבעים הוא פרסום
18 מותר לפי חוק איסור לשון הרע, הגיעה העת לבחון בשנית את בקשת התובע לאסור פרסום
19 שמו.

20 150. כאמור לעיל, שיקולי בית המשפט בבקשה לצו איסור פרסום שונים משיקוליו במסגרת
21 תביעה כספית בגין פגיעה בפרטיות. במסגרת שיקולים אלו, עלי לבחון אם פרסום שמו של
22 התובע במסגרת ההליך שבפניי יביא לפגיעה חמורה בפרטיותו שעשויה להצדיק את הפגיעה
23 בפומביות הדיון.

24 151. כפי שקבעתי בהרחבה לעיל, פרטיותו של התובע נפגעת בפרסום שלושה נתונים: מספר
25 תעודת הזהות שלו, דוגמת החתימה שלו ונתונים מתוך תיקו הרפואי. עם זאת, חומרת
26 הפגיעה משתנה בהתאם לסוגה. כך, אין דומה הפגיעה בפרסום דוגמת החתימה, מקום בו
27 היא משתנה מעת לעת, לפרסום מידע רפואי. כאמור לעיל, אני סבורה שרק פרסום המידע
28 הרפואי מהווה פגיעה חמורה בפרטיות, העשויה להצדיק צו איסור פרסום.

29 152. עם זאת, בכוונת מכוון אין בפסק הדין נתון כלשהו בדבר מצבו הבריאותי, ואין בו פירוט
30 של מספר ההליך בערעור על החלטת הוועדה הרפואית, אשר יאפשר באמצעות חיפוש מספר

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

1 ההליך לגלות פרטים שפורסמו בפסק הדין שם אודות מצבו הבריאותי. במצב דברים זה,
2 איני סבורה שיש טעם באיסור פרסום פסק הדין.
3 153. שונה הדבר בכל הנוגע לפרסום מסמכים מתוך התיק, מהם ניתן לגלות מידע רפואי או את
4 מספרו של אותו הליך, אשר באמצעותו ניתן לדלות מידע רפואי. נוכח הפגיעה החמורה
5 שבפרסום מידע רפואי, אני אוסרת על פרסום מסמכים מתוך התיק מהם ניתן ללמוד מידע
6 זה.

7

8

סוף דבר

9 154. הנתבעים פרסמו מספר פסקי דין והחלטות מתוך תביעות וערעורים שניהל התובע בבית
10 הדין לעבודה. כל ההליכים נוהלו בדלתיים פתוחות, ובאף אחד מהם לא ניתן צו איסור
11 פרסום לפני שפורסם המידע אודותיו. רק לאחר הפרסום פנה התובע וביקש צווי איסור
12 פרסום. כל בקשותיו התקבלו, ובתי הדין הורו שלא לפרסם פרטים מזהים אודותיו. מייד
13 לאחר שניתנו צווי איסור פרסום, הוסר הפרסום מאתרי האינטרנט של הנתבעות.

14 155. בחלק מפסקי הדין נרשם מספר תעודת הזהות של התובע, ובפרסומם פגעו הנתבעים
15 בפרטיותו. פסק דין אחד שניתן בערעור התובע על החלטת וועדת רפואית של המוסד
16 לביטוח לאומי כלל מידע אודות מצבו הבריאותי. בכותרתו של פסק דין זה הופיע שמו של
17 התובע רק בראשי תיבות. פרסומו של פסק דין זה, כשהוא מקושר לעמוד המפרט את שמו
18 של התובע ואת כל ההליכים המשפטיים להם היה צד, פגע בפרטיותו באופן משמעותי.

19 156. עם זאת, כל הפרסומים שפרסמו הנתבעים הם דיווח נכון והוגן על מה שאירע בהליכים
20 שהתנהלו בפני בית הדין, ועל כן הם פרסומים המוגנים על פי חוק, ואינם מקימים לתובע
21 עילת תביעה. לפיכך, אני דוחה את התביעה.

22 157. בראשיתו של ההליך ביקש התובע לנהל התביעה בדלתיים סגורות, מחשש שבמהלך ניהולו
23 ייחשפו פרטים שיפגעו בפרטיותו. ואכן, במסגרת ההליך נחשפו מסמכים שיש בהם פגיעה
24 בפרטיותו, שהעיקריים שבהם הם מסמכים מתוך ההליך שכונה לעיל "ערעור על ווע"ר",
25 אשר בפסק הדין בו ישנם פרטים מתוך תיקו הרפואי של התובע. עם זאת, בפסק דין זה לא
26 הובאו ציטוטים מתוך ההליך או מתוך פסק הדין, ולא נזכר מספר ההליך, באופן שיאפשר
27 לאתר אותו במאגרי פסיקה. על כן אין בפרסום פסק הדין משום פגיעה בפרטיות, ולפיכך
28 אני מצמצמת את צו איסור הפרסום, כך שיחול רק על מספר ההליך הנ"ל.

29 158. למרות התוצאה אליה הגעתי, איני עושה צו להוצאות. כשם שהנתבעים האמינו ומאמינים
30 בתום לב בחשיבות עקרון פומביות הדיון, ובזכותם (ואולי גם חובתם) לפרסם מידע מתוך
31 הליכים משפטיים, כך גם התובע האמין ומאמין בתום לב בחשיבות הזכות לפרטיות,
32 ובחשיבות המאבק להגן עליה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 56708-12-22 ארז אומן נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) ואח'

159. בנסיבות אלה, ובשים לב לכך שהנתבעים 1 ו-2 מיוצגים על ידי הקליניקה למניעת תביעות השתקה, וגם למדינה לא נגרמו הוצאות משפט בפועל, סברתי שאין מקום לחייב את התובע בהוצאות משפט.

4

5

6

7

8

ניתן היום, כ"א אייר תשפ"ו, 08 מאי 2026, בהעדר הצדדים.

מ. צ.
מוריה צ'רקה, שופטת

9

10